

TERVEZET

1992. évi LVIII. Tv. 19.§-ának (5) bekezdése alapján
NEM NYILVÁNOS
2004. szeptember...-tól számított 20 évig!

**BELÜGYMINISZTER
IGAZSÁGÜGYI MINISZTER**

ELŐTERJESZTÉS

a Kormány részére

**a vállalkozás keretében végzett személy- és vagyonvédelmi, valamint a
magánnyomozói tevékenység szabályairól, a Személy-, Vagyonvédelmi és
Magánnyomozói Szakmai Kamaráról szóló 1998. évi IV. törvény módosításáról
készült törvényjavaslat tervezetéről**

2004. szeptember

VEZETŐI ÖSSZEFOGLALÓ

I. Tartalmi összefoglaló

Az előterjesztés a 22/2004 (VI.19.) AB határozatban megállapított alkotmányellenes állapot, a vállalkozás keretében végzett személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól, a Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamaráról szóló 1998. IV. számú törvény (a továbbiakban: VSzVMt) hatálya alá tartozó tevékenységformákhoz kapcsolódó, a rendvédelmi szervek, valamint a büntetés-végrehajtási szervezet, továbbá a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú, illetve a Rendőrség nem hivatásos állományú tagjainak összeférhetlenségi szabályaiból eredeztethető anomáliák, a VSzVMt. rendelkezéseinek érvényesülését gátló, koncepcionálisnak ugyan nem tekinthető, ámde kétségkívül hatályos jogi szabályozás hiányosságaiból eredő okok megszüntetésére törekszik.

A VSzVMt.-t hatályba lépése óta számos észrevétel érte a jogalkalmazók részéről, ügyészi törvényességi vizsgálat alapján módosítását kezdeményezte a legfőbb ügyész, és egyéb jogalkalmazási tapasztalatok alapján a törvény módosítására tett javaslatot a Személy-Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamara (a továbbiakban: Kamara) is. A Belügyminisztérium a Kamara tevékenységének törvényességi felügyelete során is feltárt olyan működési zavarokat – így a Kamara választása és a Kamara által folytatott etikai eljárások vizsgálata kapcsán – amelyek csak a VSzVMt. módosításával küszöbölhetők ki.

A VSzVMt. módosítása megszünteti azokat az anomáliákat is, amelyek megalkotása során nem voltak prognosztizálhatók, így a láncszerződések gyakorlatának elterjedése, vagy az, hogy a törvényben előírt profilkényszer feleslegesen korlátozza a vállalkozói szabadságot.

II. A kormányprogramhoz való viszony

A kormányprogram szerint a közrend, a közbiztonság védelme, a polgárok biztonságérzetének megszilárdítása kiemelkedő kormányzati feladat, hatékony bűnmegelőzés megköveteli az egész lakosság, a magán- és társadalmi szervezetek együtt működését. A VSzVMt. tervezet szerinti módosítása jelentősen javíthatja a társadalmi bűnmegelőzés hatékonyságát.

III. Előzmények

Az Alkotmánybíróság 22/2004. (VI. 19.) AB határozata megállapította, hogy a vállalkozás keretében végzett személy- és vagyonvédelmi, valamint magánnyomozói tevékenység szabályairól, a Személy- Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamaráról szóló 1998. évi IV. törvény 14. §-a (1) bekezdésének b) pontja alkotmányellenes, ezért azt 2004. december 31. napjával megsemmisítette.

Az Alkotmánybíróság szerint az Alkotmány 59. §-ában foglalt, a magántitok és a személyes adatok védelméhez való jogot sértő alkotmányellenes helyzet jött létre annak következtében, hogy az Országgyűlés nem állapította meg a vállalkozás keretében végzett személy- és vagyonvédelmi, valamint magánnyomozói tevékenység szabályairól, a Személy-Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamaráról szóló 1998. évi IV. törvényben a

személy- és vagyoni tevékenység körében a titoktartási kötelezettséget és az adatkezelési szabályokat.

Az Alkotmánybíróság felhívta az Országgyűlést, hogy a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet 2004. december 31. napjáig szüntesse meg.

IV. Várható szakmai hatások

A VSzVMt. módosításával javulhat a személy- és vagyonvédelmi, valamint magánnyomozói szolgáltatások színvonala, az ezen a területen foglalkoztatottak helyzete, a pontosabb, egyértelműbb szabályozás révén a hatósági ellenőrzés hatékonysága is növekedhet.

V. Várható gazdasági hatások

A VSzVMt. módosításhoz költségvetési többletforrás nem szükséges.

VI. Várható társadalmi hatások

A társadalom többsége támogatja a közbiztonság javítását, a jogbiztonság fejlesztését célzó kormányzati intézkedések végrehajtását.

VII. Kapcsolódások

A társadalmi bűnmegelőzés nemzeti stratégiája rövid-, közép- és hosszú távú céljainak megvalósításával kapcsolatos kormányzati feladatokról szóló 1009/2004. (II. 26.) Korm. határozat.

VIII. Fennmaradt vitás kérdések

Az államigazgatási egyeztetés után vitás kérdés nem maradt fenn.

IX. Javaslat a sajtó tájékoztatására

Az előterjesztés kommunikációja	Igen	Nem
Javasolt-e a kommunikáció		
Kormányulást követő szóvivői tájékoztató		
Tárcaközlemény		
Tárca által szervezett sajtótájékoztatón		
További szakmai programok szervezése		
Részletezve:		
További lakossági tájékoztatás		
Részletezve (célcsoport bontásban):		
Tárcán belül nyilatkozók szintje:		

A VSzVMt 14.§-ának (1) bekezdése b) pontját – a csomagellenőrzésre vonatkozó, a titok- és adatvédelmi rendelkezéseket mellőző hatályos szabályozás alkotmány-ellenessége okán, 2004. december 31-i hatállyal – a 22/2004 (VI.19.) AB határozat megsemmisítette.

Noha kétségtelen, hogy a jogalkotó a VSzVMt.-nek a személy- és vagyonőr tevékenységére vonatkozó szabályainak átfogó, az alkotmányértő állapot megszüntetésére irányuló módosítására elsősorban az Alkotmánybíróság döntése okán kényszerül, *a VSzVMt. jelenlegi II. fejezetének módosítását további, jobbra a joggyakorlat visszásságaiból, nehézségeiből eredeztethető okok, körülmények is erősítik.*

Az előterjesztés – a személy- és vagyonőr tevékenységére vonatkozó specifikus szabályok módosítása útján, különösen pedig a csomag, illetve a menet-, a szállítási okmányok ellenőrzését lehetővé tevő részletes, differenciált, az adott élethelyzethez arányosan igazodó fellépést engedő rendelkezések megfogalmazásával, valamint a hivatkozott intézkedésekkel óhatatlanul összefüggő titok- és adatvédelmi rendelkezések bevezetésével – határozott lépéseket tesz a magánszféra védelméhez fűződő alkotmányos jog érvényesülése irányában.

X. Megjegyzések

A VSzVMt. módosítása nem tartozik a 94/2004. (IV. 27.) Korm. rendelet, illetve a 44/2004. (III. 16.) Korm. rendelet hatálya alá.

Határozati javaslat

A Kormány megtárgyalta és elfogadta a vállalkozás keretében végzett személy- és vagyónvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól, a Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamaráról szóló 1998. évi IV. törvény módosításáról készült kormány-előterjesztést, és elrendeli az előterjesztéssel bemutatott törvényjavaslatnak az Országgyűléshez történő benyújtását.

....évi ...törvény

a vállalkozás keretében végzett személy- és vagyónvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól, a Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamaráról szóló 1998. évi IV. törvény módosításáról

1. §

(1) A vállalkozás keretében végzett személy- és vagyónvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól, a Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamaráról szóló 1998. évi IV. törvény (a továbbiakban: VSzVMt.) 1. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A törvény hatálya az egyéni, valamint a társas vállalkozás (a továbbiakban: vállalkozás) keretében végzett személy-, vagyónvédelmi és magánnyomozói tevékenységre terjed ki.”

(2) A VSzVMt. 1. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Vállalkozás személy- és vagyónvédelmi tevékenységet, valamint magánnyomozói tevékenységet akkor folytathat, ha e vállalkozást – amennyiben törvény kivételt nem tesz – az e törvénnyel létrehozott Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamara (a továbbiakban: kamara) nyilvántartásba [26/A.§ (1) bekezdés] vette. Vállalkozás keretében természetes személy ilyen tevékenységet – ha a törvény kivételt nem tesz – csak a kamara tagjaként folytathat.”

(3) A VSzVMt. 1. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A szolgálati viszony fennállása alatt a Magyar Köztársaság Rendőrsége (a továbbiakban: rendőrség), Határőrség, Vám- és pénzügyőrség, a büntetés-végrehajtási szervezet, az állami és hivatásos önkormányzati tűzoltóság, polgári védelem valamint a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagjai nem lehetnek tulajdonosai, vezető tisztségviselői, valamint tagjai az (1) bekezdésben meghatározott vállalkozásnak.”

2. §

A VSzVMt. 2. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. § (1) A rendőrség hivatásos állományú tagja – ide értve a Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgálatának hivatásos állományú tagját is – nem hivatásos állományú munkatársa, továbbá a Határőrség, a Vám- és pénzügyőrség, valamint a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagja az e törvény hatálya alá tartozó személy- és vagyónvédelmi tevékenységet nem végezhet.

(2) Nyomozóhatósági jogkörrel rendelkező szervezet tagja magánnyomozói tevékenységet nem folytathat.”

3. §

(1) A VSzVMt. 4. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„4. § (1) Magyarországon alapított vállalkozás keretében személy- és vagyónvédelmi, valamint magánnyomozói tevékenység csak a rendőrség által a vállalkozás részére kiadott rendőrhatósági engedély birtokában végezhető.

(2) A rendőrség – a vállalkozás kérelmére – akkor ad ki engedélyt, ha

a) a kérelmező igazolja, hogy a személy- és vagyónvédelmi, illetve a magánnyomozói tevékenység végzésében személyesen közreműködő vagy közreműködni kívánó tagja, munkavállalója vagy – egyéni vállalkozás esetében – a segítő családtag, illetve a vállalkozással kötött tartós polgári jogi szerződés alapján a vállalkozás javára tevékenykedő személy – ide értve a tevékenységet szakmailag szervező vagy irányító személyt, valamint a vállalkozás által a 12/B-12/D. §-okban meghatározottak szerint foglalkoztatott egyéni vállalkozót is – rendelkezik a tevékenység személyes végzésére jogosító igazolvánnyal;

b) a kérelmező – ha e törvény kivételt nem tesz – rendelkezik az általa végezni kívánt tevékenységre vonatkozó, a szerződésen belül és az azon kívül okozott károk megtérítését szolgáló, külön jogszabályban kötelezően meghatározott tartalommal bíró személy- és vagyónvédelmi vagy magánnyomozói felelősségbiztosítási szerződéssel (a továbbiakban: felelősségbiztosítási szerződés);

c) igazolja, hogy köztartozása nincs, illetve – a kérelem benyújtását megelőző két évben – nem volt tulajdonosa, vezető tisztségviselője olyan vállalkozásnak, amely ellen a bíróság felszámolási eljárást vagy az adóhatóság adóigazgatási eljárást indított.

(3) A (2) bekezdés c) pontja szerint nyilvántartott adatokat törölni kell, ha a kérelmező felvételi kérelmét visszavonja.

(4) A rendőrség a rendőrhatósági engedély kiadását megtagadja, ha az egyéni vállalkozó, illetve a vállalkozás vezető tisztségviselője büntetett előéletű vagy az 5. § (4) bekezdésében meghatározott korlátozó rendelkezés hatálya alá esik.

(5) Az Európai Gazdasági Térségről szóló Megállapodásban részes tagállam (a továbbiakban: EGT tagállam) területén alapított vállalkozás e törvény hatálya alá tartozó tevékenységet – a magyarországi munkavállalásra, valamint a szolgáltatások nyújtására vonatkozó nemzetközi szerződések szerint, e törvény keretei között – bármely EGT tagállamban kiadott, a tevékenység végzésére jogosító engedély birtokában végezheti.”

4. §

A VSzVMt. 5. §-ának (1)-(4) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„5. § (1) Személy- és vagyónvédelmi, valamint magánnyomozói tevékenység személyre szóló, a rendőrség által kiadott igazolvány birtokában végezhető. Az EGT tagállamok állampolgárai (a továbbiakban: EGT állampolgár) e tevékenységet – e törvény keretei között, a magyarországi munkavállalásra vonatkozó nemzetközi szerződések szerint – az annak végzésére jogosító, bármely EGT tagállamban kiadott hatósági igazolvány birtokában folytathatják.

(2) A személy- és vagyonvédelmi, illetve magánnyomozói tevékenységet szakmailag az a személy szervezheti és irányíthatja, aki rendelkezik a tevékenység személyes végzésére jogosító igazolvánnyal.

(3) Igazolványt kaphat írásbeli kérelmére

a) az a büntetlen előéletű, a 2. §-ban foglalt korlátozás hatálya alá nem eső, nagykorú, cselekvőképes – magánnyomozó esetében legalább középiskolai végzettséggel rendelkező – magyar, illetve EGT állampolgár, aki külön jogszabályban meghatározott szakképesítéssel rendelkezik és

b) nem folyik ellene két évi vagy ennél súlyosabb tartalmú szabadságvesztéssel fenyegetett szándékos bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt büntetőeljárás.

(4) Ha a kérelmezőt állam- vagy emberiség elleni bűncselekmény (Btk. X-, XI. fejezet), személy elleni erőszakos bűncselekmény (Btk. XII. fejezet, I. cím, II. cím 174–176. §), nemi erkölcs elleni erőszakos bűncselekmény [Btk. XIV. fejezet, II. cím 197. §, 198. §, 200. §, 207. § (3) bekezdés b) pont], hivatali bűncselekmény (Btk. XV. fejezet, IV. cím), hivatalos személy elleni bűncselekmény (Btk. XV. fejezet, V. cím) – a közbiztonság elleni bűncselekmények közül – terrorcselekmény (Btk. 261. §), visszaélés robbanóanyaggal vagy robbantószerrel (Btk. 263. §), visszaélés lőfegyverrel vagy lőszerrel (Btk. 263/A. §), fegyvercsempészet (Btk. 263/B. §), bűnszervezet létrehozása (Btk. 263/C. §), visszaélés radioaktív anyaggal (Btk. 264. §), visszaélés nukleáris létesítmény üzemeltetésével (Btk. 264/A. §), visszaélés atomenergia alkalmazásával (Btk. 264/B. §), visszaélés nemzetközi szerződés által tiltott fegyverrel (Btk. 264/C. §) bűncselekmény – a köznyugalom elleni erőszakos bűncselekmények közül – garázdaság (Btk. 271. §), önbíráskodás (Btk. 273. §), továbbá vagyon elleni bűncselekmény (Btk. XVIII. fejezet), vagy – a közegészség elleni bűncselekmények közül – visszaélés kábítószerrel bűncselekmény (Btk. 282. §) miatt elítélték vagy vele szemben intézkedést alkalmaztak, az igazolvány kiadása iránti kérelem a büntetés vagy intézkedés külön jogszabályban meghatározott bűnügyi nyilvántartásának időtartamáig, de legalább a jogerős döntés meghozatalát követő három évig nem teljesíthető.”

5. §

A VSZVMt. 6. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. § A rendőrhatalósági engedély és az igazolvány öt évig érvényes, érvényességi idejük alkalmanként további öt évre meghosszabbítható, ha a kiadás feltételei – azok ismételt vizsgálata alapján – biztosítottak.

6. §

(1) A VSzVMt.-nek a 7. §-a előtti címe helyébe a következő cím lép:

„Rendőrségi nyilvántartás, a tevékenység rendőrhatalósági ellenőrzése”

(2) A VSzVMt. 7. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. § (1) A rendőrség a kiadott rendőrhatalósági engedélyekről, igazolványokról, a kiadásuk alapjául szolgáló adatokról, az adatváltozásról, a rendőrhatalósági engedély visszavonásáról, az

igazolvány bevonásáról, illetve a kamara által a 7/B. §-ának (2) bekezdése szerint szolgáltatott adatokról nyilvántartást vezet.

(2) A személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység hatósági ellenőrzését a rendőrség végzi, amely a tevékenység gyakorlásának jogszerűségére, a felelősségbiztosítási szerződés meglétére, a rendőrség által nyilvántartott adatok valóságára, a rendőrség által hitelesített naplóban, egyéni vállalkozói nyilvántartókönyvben [12/B. § (3) bekezdés] nyilvántartott adatokra, az engedélyezés feltételeiben beállott változások vizsgálatára terjed ki. Az ellenőrzés a szerződés tartalmának megismerésére nem irányulhat.

(3) A rendőrség ellenőrzi az EGT tagállamban kiadott hatósági engedélyek, illetve a tevékenység személyes végzésére jogosító okiratok valóságát, valamint a magyarországi munkavállalásra vonatkozó nemzetközi szerződések rendelkezéseinek betartását.”

7. §

A VSzVMt. a következő 7/A. §-sal egészül ki:

„7/A. § (1) Ha a magánnyomozói tevékenységet folytató vállalkozás tulajdonosa, vezető tisztségviselője korábban nyomozóhatósági jogkörrel rendelkező szervezet tagjaként teljesített szolgálatot, a szolgálati viszonya megszűnésétől számított két éven belül a vállalkozást nem ellenőrizheti a rendőrségnek az ellenőrzésre jogosult azon szerve, amelynek illetékességi területén az érintett – szolgálati viszonya megszűnéséig – szolgálatot teljesített.

(2) A rendőrségnek a magánnyomozói tevékenység ellenőrzésére jogosult szerve a magánnyomozó tevékenységét nem ellenőrizheti, ha

a) az érintett – szolgálati viszonya megszűnéséig – a rendőri szerv illetékességi területén működő nyomozóhatósági jogkörrel rendelkező szervezet tagjaként teljesített szolgálatot vagy – munkaviszonya megszűnéséig e szervezet nem hivatásos állományú tagjaként – a rendőrhatalósági feladatok ellátásában való közreműködés munkakörébe tartozott és

b) szolgálati, illetve munkaviszonya megszűnésétől két év még nem telt el.

(3) A rendőrségnek a személy-és vagyonvédelmi tevékenység ellenőrzésére egyébként jogosult szerve a személy- és vagyonvédelmi tevékenységet ellátó tevékenységét nem ellenőrizheti, ha

a) ha az érintett – szolgálati viszonya megszűnéséig – a személy- és vagyonvédelmi tevékenységet folytató vállalkozás működésére vonatkozó rendőrhatalósági feladatokat ellátó szervezet tagjaként teljesített szolgálatot vagy – munkaviszonya megszűnéséig, e szervezet nem hivatásos állományú tagjaként – a rendőrhatalósági feladatok ellátásában való közreműködés munkakörébe tartozott és

b) szolgálati, illetve munkaviszonya megszűnésétől két év még nem telt el.

(4) A (2)–(3) bekezdésben meghatározott esetekben a magánnyomozást, illetve személy- és vagyonvédelmi tevékenységet a rendőrségnek az országos rendőrfőkapitány által kijelölt más szerve ellenőrzi.”

8. §

A VSzVMt. a következő 7/B. §-sal egészül ki:

„7/B. § (1) A kamara és a rendőrség – feladatai ellátása végett – adategyeztetést folytat a (2)-(4) bekezdésekben megjelölt adatokról. A kamara és a rendőrség a (2)-(4) bekezdésekben megjelölt adatok közlését nem tagadhatja meg.

(2) A kamara – nyolc munkanapon belül – írásban értesíti a rendőrséget

a) a kamarai tagság létesítésének, megszűnésének (25. §), szüneteltetésének [24/B. §], szünetelésének [24/C. §], a kamarai tagnyilvántartásból való törlés [24/E. § (1) bekezdés], valamint – etikai vétség esetén – tagság meghatározott időre szóló felfüggesztése [36. § (1) bekezdés b) pont], illetve a kamarából való kizárás [36. § (1) bekezdés b) pont] tényéről;

b) a vállalkozás nyilvántartásba vételéről [26/A. § (1) bekezdés], nyilvántartásának felfüggesztéséről [36/B. § (1) bekezdés b) pontja], a kamarai nyilvántartásból való törlése tényéről [24/E. § (2) bekezdés, 36/B. § (1) bekezdés c) pont].

(3) A rendőrség – nyolc munkanapon belül – írásban értesíti a kamarát

a) a tag haláláról;

b) a rendőrhatósági engedély visszavonásáról [8. § (1) bekezdés], az igazolvány visszavonásáról [8. § (2) bekezdés], bevonásáról [8. § (3) bekezdés], illetve az EGT tagállamban kiállított engedély vagy a tevékenység személyes végzésére jogosító okiratot bevonásáról [8. § (5) bekezdés].

(4) A (2)-(3) bekezdésben szerinti értesítésekben fel kell tüntetni a tagsági viszony szüneteltetésének, szünetelésének, megszűnésének, az érintett tag kizárásának, a tagsági viszonyról való lemondásának, a társas-vállalkozás nyilvántartása megszűnésének, felfüggesztésének, törlésének, valamint az igazolvány, illetve a rendőrhatósági engedély visszavonásának, bevonásának kezdőnapját és időtartamát is.”

9. §

A VSzVMt. 8. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„8.§ (1) A rendőrség a rendőrhatósági engedélyt haladéktalanul, de legkésőbb a tudomásra jutástól számított nyolc munkanapon belül határozattal visszavonja, ha kiadásának feltételei megszűntek, a kamarai nyilvántartásból ideiglenesen vagy véglegesen törölték vagy a vállalkozás e törvény szabályait ismételten vagy súlyosan (45. §) megszegte.

(2) Az igazolványt a rendőrség haladéktalanul, de legkésőbb a tudomásra jutástól számított öt munkanapon belül határozattal visszavonja, ha

a) kiadásának valamely jogszabályi feltétele már nem áll fenn vagy jogerős bírói ítélet az igazolvány tulajdonosát e foglalkozástól eltiltja;

b) az e törvényben előírt szabályokat az igazolvány tulajdonosa ismételten vagy súlyosan megszegte;

c) a természetes személy kamarai tagsága, vagy a vállalkozás kamarai nyilvántartása ideiglenesen, vagy végleg megszűnik.

(3) A rendőrség az igazolványt az eljárás befejezéséig bevonja, ha a személy- és vagyonvédelmi, illetve magánnyomozói tevékenységet folytató személy ellen vagyon elleni vagy két évi vagy ennél súlyosabb szabadságvesztéssel fenyegetett szándékos bűncselekmény elkövetése miatt indult büntetőeljárás.

(4) A személy- és vagyonvédelmi, illetve a magánnyomozói tevékenység személyes végzésére vonatkozó jogosultság megszűnik, ha

- a) az igazolványt visszavonják, illetve bevonják;
- b) az igazolványt a jogosult a rendőrségnek visszaadja.

(5) A rendőrség az (1)–(3) bekezdésében foglalt esetekben, illetve a magyarországi munkavállalásra vonatkozó nemzetközi szerződések rendelkezéseinek megszegése esetén az EGT tagállamban kiállított engedélyt vagy a tevékenység személyes végzésére jogosító okiratot határozattal bevonja. Ha a bevonás nem valósítható meg, a Magyarországon történő személy- és vagyonvédelmi, valamint magánnyomozói tevékenységet határozattal megtiltja. A határozatot a bevont engedéllyel, illetve okirattal együtt a vállalkozás telephelye, illetve a személy állandó tartózkodási helye szerint illetékes tagállam illetékes hatóságának megküldi.”

10. §

A VSzVMt. a következő 8/A. §-sal egészül ki:

„8/A.§ (1) Az engedély, illetve az igazolvány visszavonásának időtartama alatt a személy- és vagyonvédelmi, illetve a magánnyomozói tevékenység nem gyakorolható.

(2) E törvény szabályainak ismételt vagy súlyos megszegése esetén az engedély, illetve az igazolvány legfeljebb két év időtartamra vonható vissza.”

11. §

A VSzVMt. 9. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a személy- és vagyonőrt, a vagyonvédelmi biztonságtechnikai tervezőt, szerelőt, illetőleg a magánnyomozót szándékos bűncselekmény vagy a foglalkozásának az e törvényben meghatározott szabályainak megszegésével megvalósított szabálysértés elkövetésén tetten érik, a rendőr jogosult az igazolványt a helyszínen átvételi elismervény ellenében elvenni. Az elvett igazolványt köteles – az elvétel okának megjelölésével – az igazolványt kiállító rendőri szervnek, más EGT tagállam által kiállított okiratot pedig az Országos Rendőr-főkapitányságnak megküldeni.”

12. §

A VSzVMt. 10. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„10. § (1) A személy- és vagyonvédelmi, illetve magánnyomozói tevékenység szolgáltatására irányuló szerződést írásba kell foglalni. A szerződésnek tartalmaznia kell a megbízó hozzájárulását ahhoz, hogy nevét és lakcímét (vagy székhelyét, ennek hiányában

telephelyét) az egyéni, társas vállalkozó nyilvántartja, és ebbe a nyilvántartásba a rendőrhatalóság a tevékenység ellenőrzése során betekinthez.

(2) A megbízott, személy- és vagyónvédelmi tevékenységet folytató vállalkozás – ide nem értve a vagyónvédelmi biztonságtechnikai rendszerek tervezésére, telepítésére, szerelésére, üzemeltetésére, felügyeletére, javítására, karbantartására irányuló tevékenységet folytató vállalkozást – a szerződés teljesítése érdekében további vállalkozással kizárólag a személy- és vagyónvédelmi tevékenység végzésére eredetileg megbízást, megrendelést adó előzetes hozzájárulásával köthet szerződést.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott esetben a szerződésnek

a) rögzítenie kell a megbízó, megrendelő hozzájárulását további vállalkozások közreműködéséhez;

b) nevesítenie kell a megbízott személy- és vagyónvédelmi tevékenységet folytató vállalkozás által a szerződés teljesítése végett a továbbiakban megbízni kívánt vállalkozás nevét, székhelyét, cégjegyzékszámát, a megbízás tárgyát.”

13. §

(1) A VSzVMt. 11. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az egyéni, társas vállalkozás a szerződésekről a rendőrség által hitelesített naplóban nyilvántartást vezet, és a naplót az utolsó bejegyzés napjától számított öt évig megőrzi. E szabály irányadó a személy- és vagyónvédelmi tevékenységet, illetve magánnyomozást folytató vállalkozás működése körében foglalkoztatott egyéni vállalkozó által a 12/B-C. § szerint vezetett egyéni vállalkozói nyilvántartókönyvre is.”

(2) A VSzVMt. 11. §-ának (4)-(5) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(4) A naplóban, az ahhoz kapcsolódó egyéb nyilvántartásban, illetve az egyéni vállalkozói nyilvántartókönyvben (12/B-C. §) kiegészítés, javítás csak úgy végezhető, hogy az eredetileg rögzített szöveg olvasható maradjon.

(5) A vállalkozó köteles biztosítani, hogy – a szerződéses felek érdekeinek sérelme nélkül – a rendőrség és a munkaügyi felügyelőség a naplót, a (3) bekezdésben meghatározott nyilvántartási okmányokat, valamint az egyéni vállalkozói nyilvántartókönyvet (12/B-C. §), illetőleg az érintett a róla vezetett adatokat megtekinthesse.”

14. §

A VSzVMt. 12. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A személy- és vagyónőr formaruháján fel kell tüntetni a vállalkozás nevét vagy az engedélyezett rövidített nevét, valamint a személy- és vagyónőr elnevezést. A vagyónvédelmi biztonságtechnikai tervező, illetve a vagyónvédelmi biztonságtechnikai szerelő esetében – formaruha hiányában – a vállalkozás nevét vagy az engedélyezett rövidített nevét, valamint a vagyónvédelmi biztonságtechnikai tervező, illetve vagyónvédelmi biztonságtechnikai szerelő elnevezést kitűzőn kell megjeleníteni.”

15. §

A VSzVMt. a következő 12/A. §-sal egészül ki:

„12/A. § (1) A vállalkozás az egyéni vállalkozói igazolványának, illetve a cégbejegyzésről szóló bírósági végzésének másolatát az igazolvány kézhezvételétől, illetve a végzés jogerőre emelkedésétől számított nyolc napon belül köteles az engedélyt kiadó rendőrkapitányságnak megküldeni.

(2) A vállalkozás a nyilvántartáson történő átvezetés céljából köteles a 7/B. §-ának (2) bekezdésében megjelölt adatokat, illetve a nyilvántartási adatokban bekövetkezett változást – ideértve a vállalkozás javára tevékenykedő természetes személyekre vonatkozó és e személyek adataiban bekövetkezett változásokat is – a tárgyhót követő hónap ötödik napjáig a vállalkozó székhelye, ennek hiányában pedig telephelye szerint illetékes, az engedély kiadására jogosult rendőrkapitányságnak bejelenteni.

(3) A szolgáltatott adatoknak – az (1) bekezdés szerint szolgáltatott adatokon túl – tartalmazniuk kell a vállalkozás javára tevékenykedő természetes személy

a) nevét;

b) lakcímét (vállalkozó esetén a székhelyét, ennek hiányában a telephelyét);

c) rendőrhatalósági engedélyének, illetőleg igazolványának számát;

d) kamarai tagságának keltét és kamarai nyilvántartásának számát;

e) foglalkoztatásának kezdő-, illetőleg záró napját.

(4) Az igazolvánnyal rendelkező személy a kamarai tagsági viszonya szüneteltetésének [24/B. §], szünetelésének [24/C. §], megszűnésének (25. §) tényét, valamint az igazolvány adataiban, kiadásának feltételeiben bekövetkezett változást a változástól számított nyolc napon belül köteles bejelenteni a lakóhelye szerint illetékes, az igazolvány kiadására jogosult rendőrkapitányságnak.”

16. §

A VSzVMt. a következő új II. fejezettel és azon belül az alábbi 12/B-D.§-okkal egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi fejezetszámok értelemszerűen módosulnak:

„II. fejezet

Az alvállalkozókra vonatkozó különös rendelkezések

12/B. § (1) A személy- és vagyonvédelmi tevékenység, illetve a magánnyomozói tevékenység folytatásával megbízott vállalkozás (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban: megbízott vállalkozás) és e tevékenységet ténylegesen ellátó egyéni vállalkozó (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban: alvállalkozó) között megkötött szerződésben

a) rendelkezni kell a megbízott vállalkozás utasításadási jogáról, e jogosultságának tartalmáról, kereteiről és az utasítás-adás korlátairól;

b) rögzíteni kell a megbízott vállalkozás által foglalkoztatni kívánt alvállalkozót a tevékenysége végzésére jogosító hatósági engedélyek adatait (az engedély számát, keltét, a kiállító hatóság nevét, címét, a kamarai nyilvántartási azonosítási számát).

(2) Az alvállalkozó a személyvédelemről, a vagyonvédelemről, illetve a magánnyomozásról szóló szerződésben (a továbbiakban: szerződés) vállalt feladatát személyesen köteles teljesíteni, a szerződés teljesítésére nem létesíthet harmadik személlyel munkajogi, polgári-jogi, illetve munkavégzésre irányuló más jogviszonyt.

(3) A szerződés keletkezésének idejét, a szerződő felek adatait, és a szerződés megszűnésének időpontját a megbízott vállalkozás köteles bevezetni a tevékenységet ténylegesen folytató vállalkozó tulajdonát képező, a lakóhelye szerint illetékes rendőrhatalóság által hitelesített egyéni vállalkozói nyilvántartókönyvbe.

12/C. § (1) Az alvállalkozó számára az öt folyamatosan, legalább harminc napos érvényességi idejű szerződés foglalkoztatott vállalkozás köteles huszonnégy órai egybefüggő szolgáltatási idő után legalább huszonnégy óra, naptári hetenként pedig negyvennyolc óra egybefüggő pihenőidőt biztosítani. Az alvállalkozó csak e feltételek teljesülése esetén működhet közre a szerződés teljesítésében.

(2) A megbízott vállalkozásnál folyamatosan, legalább harminc napos érvényességi idejű szerződés alapján foglalkoztatott alvállalkozót – a betegállományba helyezés tényét és a betegség időtartamát házi orvos által igazoltan – évi tizenkét nyolcórás munkanapnak megfelelő, összesen kilencvenhat munkaóra fizetett egészségügyi szabadság illeti meg.

(3) Az egészségügyi szabadság időtartamára a szerződésben megállapított alap-óradíjat a megbízott vállalkozás fizeti. A megbízott vállalkozás a fizetett egészségügyi szabadság kezdetének és befejezésének dátumát és a kifizetett óraszámot, valamint az igazolást kiállító házi orvos adatait az egyéni vállalkozói nyilvántartókönyvben rögzíti.

12/D. § A megbízott vállalkozás az általa folyamatosan foglalkoztatott alvállalkozó javára köteles balesetbiztosítási szerződést kötni. A kötelező felelősségbiztosítási szerződést [4. § (2) bekezdés b) pont] azonban mind a megbízott vállalkozás, mind az alvállalkozó is köteles a maga javára megkötni. Az alvállalkozó ez utóbbi kötelezettsége alól akkor mentesülhet, ha a megbízott vállalkozás által megkötött felelősségbiztosítási szerződés reá is kiterjed.”

17. §

(1) A VSzVMt. II. fejezetének címe helyébe a következő cím lép:

„A személy- és vagyonvédelmi tevékenységet folytatóra, illetve a magánnyomozóra vonatkozó különös rendelkezések”

(2) A VSzVMt. II. fejezete az alábbi új alcímmel, valamint a következő 12/E-H. §-okkal egészül ki:

„Közös rendelkezések

12/E. § (1) A személy- és vagyonvédelmi, illetve magánnyomozói tevékenységet folytató foglalkozási (hivatásbeli) titoktartási kötelezettség terheli minden olyan tény, adatot illetően, amelyről a szerződés teljesítése során szerzett tudomást.

(2) Törvény, valamint – saját adatait érintően – a megbízó/megrendelő a titoktartási kötelezettség alól felmentést adhat.

(3) A személy- és vagyonvédelmi, illetve magánnyomozói tevékenységet folytató a harmadik személyről a szerződés teljesítése során tudomására jutott személyes adatokról csak a megbízót/megrendelőt tájékoztathatja, kivéve, ha – az (1) bekezdésben foglaltakra figyelemmel – a szerződés teljesítésével összefüggésben levő bírósági vagy más hatósági eljárásban tanúként hallgatják ki.

(4) A személy- és vagyonvédelmi, illetve magánnyomozói feladatokat ellátót terhelő titoktartási kötelezettség teljesítése nem sértheti a hatóságok eljárása akadályozásának tilalmára vonatkozó rendelkezést.

12/F. § (1) A személy- és vagyonvédelmi, illetve magánnyomozói feladatokat ellátó a szerződés teljesítése során tudomására jutott és rögzített személyes adatokat – a 15/C. § (2)-(3) bekezdésben szabályozott kivételekkel – a felhasználást követően azonnal, felhasználás hiányában a szerződés megszűnésekor köteles megsemmisíteni

12/G. § Több megbízó/megrendelő érdekében a személy- és vagyonvédelmi, illetve magánnyomozói feladatokat ellátó vállalkozás csak akkor járhat el, ha azok érdekei nem ellentétesek. Olyan megbízást, amely a korábbi megbízó érdekeit sértheti, csak akkor teljesíthet, ha a korábbi szerződés teljesítésétől számított három év már eltelt.

12/H. § A személy- és vagyonvédelmi tevékenységet folytató, illetve a magánnyomozó a tevékenysége végzésekor a rendőrhatalósági igazolványt és a kamarai tagsági igazolványt köteles magánál tartani és a hatósági ellenőrzéskor azokat bemutatni.”

18. §

A VSzVMt. 13. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„13. § A személyőrzési (testőri) feladatokat ellátó személy- és vagyonőr a szerződésben megjelölt személy biztonságának fizikai, technikai védelmét látja el. Ennek érdekében az általa védett személy biztonságát fenyegető személyt kilétének igazolására, jogsértő magatartásának abbahagyására felszólíthatja.”

19. §

(1) A VSzVMt. 14. §-ának (1)-(2) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A vagyonőrzési feladatokat ellátó személy- és vagyonőr a megbízó közterületnek nem minősülő létesítményét őrzi, aminek során jogosult:

a) a területre belépő vagy az ott tartózkodó személyt kiléte igazolására, a belépés, illetőleg a tartózkodás céljának közlésére, jogosultságának igazolására felhívni, ennek megtagadása vagy a közölt adatok nyilvánvaló valótlanúsága esetén az érintett belépését, ott-tartózkodását megtiltani, és távozásra felszólítani;

b) a területre belépő, az ott tartózkodó vagy onnan kilépő személyt csomag, illetve menet-, szállítási okmány bemutatására felszólítani – a 15/A. §-ban meghatározott korlátozásokkal – csomagjának tartalmát, járművét, valamint a szállítmányt ellenőrizni, valamint – a (3) bekezdés b) pontjában, a 15. § (2)-(3) bekezdésében és a (4) bekezdés e) pontjában, valamint a 15/A. § (3) bekezdésében meghatározottak szerint – a birtokában lévő, jogsértő cselekményéből származó vagy annak elkövetéséhez használt, valamint – ha a szerződésből fakadó kötelezettségeit érvényesíteni más módon nem tudja – a közbiztonságra különösen veszélyes eszközt vagy az egyéb, jogszabályban tiltott dolgot elvenni;

c) a jogsértő személyt magatartása abbahagyására felszólítani;

d) a 15/B-C. §-okban meghatározott korlátozásokkal – vagyonvédelmi biztonságtechnikai rendszert (47. § 7. pont) alkalmazni.

(2) A vagyonőrzési feladatokat ellátó személy- és vagyonőr a szerződésben megjelölt ingóságot – a szerződés keretei között – az őrzött ingatlan területén kívül is védheti, ennek során az (1) bekezdésben meghatározott jogok illetik meg.”

(2) A VSzVMt. 14. §-ának (3) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A rendezvény biztosítását végző személy- és vagyonőr jogosult:]

„b) zárt területen vagy helyen tartott rendezvényre – a rendőrség, illetve a rendezésért felelős személy intézkedése alapján, ha a szerződésből fakadó kötelezettségeit érvényesíteni más módon nem tudja – meghatározott, a testi sérülés okozására, illetve riadalom keltésére alkalmas tárgyak bevitelét megakadályozni, ennek érdekében a rendezvényre belépő csomagját a 15/A. §-ban foglaltak szerint ellenőrizni.”

(3) A SzVMt. 14. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Pénz- és értékőrzést, értékszallítást, szállítmány kísérését, valamint szállítást végző személy- és vagyonőr jogosult a szállítást jogtalanul akadályozó, illetve az őrzött vagy szállított érték biztonságát veszélyeztető személyt kilétének igazolására, a tevékenységét akadályozó, veszélyeztető magatartásának abbahagyására felszólítani.”

20. §

(1) A VSzVMt. 15. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A személy- és vagyonőr jogosult a bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt a cselekmény abbahagyására felszólítani, a cselekmény folytatását megakadályozni, az elkövetőt elfogni és a birtokában lévő, bűncselekményből származó vagy annak elkövetéséhez használt dolgot, illetve támadásra alkalmas eszközt elvenni. Köteles azonban az elfogott személyt és a tőle elvett dolgot haladéktalanul a nyomozó hatóságnak átadni, ha erre nincs módja, e szervet nyomban értesíteni.”

(2) A VSzVMt. 15. §-ának (3) bekezdése e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A személy- és vagyonőr arányos mérvű kényszerítő testi erő alkalmazásával]

„e) a jogsértő cselekmény elkövetésén tetten ért személy birtokában talált, ilyen cselekményből származó vagy annak elkövetésére használt vagy a támadásra alkalmas

dolgot, továbbá a testi sérülés okozására, illetve riadalom keltésére alkalmas tárgyat, valamint a közbiztonságra különösen veszélyes vagy az egyéb, jogszabályban tiltott eszközt elveheti.”

(3) A VSzVMt. 15. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A személy- és vagyonőr a szerződésben megjelölt – közterületnek nem minősülő – ingatlanba, illetve zárt területen vagy helyen tartott rendezvényére belépők ellenőrzésére fegyver-, illetve robbanóanyag-kutató műszert alkalmazhat és a közbiztonságra különösen veszélyes eszközök bevitelét megtilthatja.”

(4) A VSzVMt. 15. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Közterületen vagy a magánterület közönség számára nyilvános részén órkyutát igénybe vevő személy- és vagyonőri tevékenység csak a belügyminiszter rendeletében meghatározott feltételeknek eleget tevő, engedéllyel rendelkező kutyavezető-képző iskolák által minősített (vizsgáztatott) kutyával látható el.”

(5) A VSzVMt. 15. §-a a következő új (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A személy- és vagyonőr jogosult a védelem tárgyát képező dolgot érintő, bűncselekménynek nem tekinthető jogsértés elkövetésén tetten ért személyt a cselekmény abbahagyására felszólítani, a cselekmény folytatását megakadályozni, továbbá felszólítani arra, hogy a birtokában lévő, jogsértő cselekményéből származó vagy annak elkövetéséhez használt dolgot önként adja át. Ha az érintett e felszólításnak nem tesz eleget, úgy a személy- és vagyonőr a 15/A. §-ban foglaltak szerint a 14. § (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott intézkedést alkalmazhatja és a keresett dolgot elveheti. Ha az érintett nem veti magát alá a 14. § (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott intézkedéseknek vagy az intézkedés helyszínéről a jogellenesen birtokába jutott dologgal együtt törekszik eltávozni, úgy a személy- és vagyonőr az érintettet a haladéktalanul értesítendő rendőrség kikerzéséig visszatarthatja. Így kell eljárni a jogsértő cselekményen tetten ért személytől elvett, támadásra alkalmas eszközt illetően is.”

21. §

A VSzVMt. a következő 15/A-D §-okkal egészül ki:

„15/A. § (1) A vagyonőrzési feladatot ellátó személy csomag-, jármű- és szállítmány-ellenőrzést [14. § (1) bekezdés b) pontja] – a kötelezettségeit meghatározó szerződés keretei között, a szerződésből fakadó kötelezettségei érvényesítése céljából, a tervezett intézkedése okának és céljának közlése mellett – akkor alkalmazhat, ha

a) valószínűsíthető, hogy az ellenőrzéssel érintett személy jogsértő cselekményből származó vagy annak elkövetéséhez használt vagy arra szánt, illetve a közbiztonságra különösen veszélyes eszközt vagy egyéb tiltott dolgot rejteget;

b) a dolgot a felszólítás ellenére sem adja át;

c) intézkedése a jogsértő cselekmény megelőzése, megszakítása érdekében szükséges.

(2) A közönség számára nyilvános magánterület védelme esetén a vagyonőrzési feladatot ellátó – jól látható helyen, a területen megjelenni kívánó harmadik személyek tájékozódását elősegítő módon – köteles figyelem-felhívó jelzést, ismertetést elhelyezni

a) a 14. § (1) bekezdésben meghatározott intézkedésekről, azok lehetőségéről;
b) a területre bevinni tilos tárgyakról, azok jellegéről;
c) a 14. § (1) bekezdésének b) pontjában, a (3) bekezdés b) pontjában, a 15. § (2)-(3) bekezdésében és a (4) bekezdés e) pontjában, valamint a 15/A. § (3) bekezdésében meghatározottak szerint a jogsértő cselekmény elkövetésén tetten ért személy birtokában talált, jogsértő cselekményből származó vagy annak elkövetéséhez használt, továbbá a támadásra alkalmas eszköz, valamint a rendezvényre belépni kívánótól elvett, a testi sérülés okozására, illetve riadalom keltésére alkalmas tárgyak, valamint a közbiztonságra különösen veszélyes eszköz további kezeléséről.

(3) A csomag-, jármű- és szállítmány-ellenőrzést az érintett kíméletével kell végrehajtani; kerülni kell a szükségtelen károkozást. Az intézkedések végrehajtása során a vagyonzórzési feladatot ellátónak úgy kell eljárnia, hogy az érintett személy magántitkaihoz, személyes adataihoz illetéktelen személy ne jusson hozzá, magánéletének körülményei ne kerüljenek nyilvánosságra.

15/B. § (1) A vagyonzórzési feladatokat ellátó az elektronikus megfigyelőrendszer (47. § 7. pont) működése útján kép- és hangfelvételt a Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvénynek a személyiségi jogok védelmére vonatkozó szabályai szerint a (2) bekezdésekben, illetve a 15/C. §-ban írt korlátozó rendelkezések betartásával készíthet, illetve használhat fel.

(2) A vagyonzórzési feladatokat ellátó elektronikus megfigyelőrendszert (térfigyelés) kizárólag magánterületen (47. § 10. pont), illetve a magánterületnek a közönség számára nyilvános részén alkalmazhat (47. § 11. pont).

15/C. § (1) Az elektronikus megfigyelőrendszernek (térfigyelés) kép- és hangrögzítést is lehetővé tevő formája akkor alkalmazható, ha a megbízás teljesítése során fennálló körülmények valószínűsítik, hogy a személy- és vagyon elleni jogsértések észlelése, az elkövető tettenérése, illetve e jogsértő cselekmények megelőzése, azok bizonyítása, továbbá az elkövető felderítése, kilétének megállapítása e technikai eszközök alkalmazása nélkül aránytalan nehézségekbe ütközne.

(2) Az (1) bekezdés szerint rögzített kép- és hangfelvételt felhasználás hiányában legfeljebb öt munkanap – a pénzügyi szolgáltatást, kiegészítő pénzügyi szolgáltatást, jelzálog-hitelintézeti tevékenységet, tőkepiaci tevékenységet, biztosítási, biztosításközvetítői, biztosítási szaktanácsadási tevékenységet, illetve postai pénzforgalmi közvetítői tevékenységet, postai készpénzátutalást, belföldi és nemzetközi postautalvány-felvételt és kézbesítést folytatóknak a feladataik ellátásához szükséges, közönség számára nyilvános magánterületének védelme esetében pedig legkésőbb hatvan nap – elteltével, illetve a szerződés megszűnéskor köteles megsemmisíteni.

15/D. § (1) Elektronikus beléptető-rendszer a 15/C. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek megléte esetén alkalmazható.

(2) Az elektronikus beléptető-rendszer, a távfelügyeleti rendszer, az adat- és informatikai védelemre irányuló biztonságtechnikai rendszer működése körében rögzített adatok felhasználása és kezelése során a 15/B. § (1) bekezdés, valamint 15/C. § (2) bekezdésben foglaltak szerint kell eljárni.”

22. §

A VSzVMt. a következő alcímmel és 15/E. §-sal egészül ki:

„A mechanikai vagyónvédelmi rendszert tervezőre, szerelőre, illetve vagyónvédelmi biztonságtechnikai tervezőre, szerelőre vonatkozó különös szabályok

15/E. § (1) Mechanikai vagyónvédelmi, illetve vagyónvédelmi biztonságtechnikai rendszert (47. § 14-15. pont) – a kamara által meghatározott tervezői jogosultság [23. § n) pont] birtokában, az általa kidolgozott szakmai követelmények [23. § r) pont] szerint – kizárólag a kamara által kiadott tervezői névjegyzéken szereplő személy tervezhet.

(2) A vagyónvédelmi biztonságtechnikai rendszer telepítésére, szerelésére irányuló hálózatépítéssel összefüggő segédmunka rendőrhatalósági engedély és kamarai tagság hiányában is végezhető.”

23. §

A VSzVMt. 16. §-ának b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A magánnyomozó a szerződés teljesítése érdekében]

„b) az igazolvány bemutatását követően – külön jogszabályokban foglaltak szerint – a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásába, a közúti közlekedési nyilvántartásba, az ingatlan-nyilvántartásba, az egyéni vállalkozói nyilvántartásba betekinhet, az ott nyilvántartott adatokról kivonatot, másolatot készíthet, ha arra a megbízó kifejezetten felhatalmazta. A megbízó felhatalmazása alapján más nyilvántartásokba, illetve hivatalos iratokba is betekinhet, készíthet azokról kivonatot, másolatot, ha erre a személyes eljárása esetén a megbízó is jogosult, feltéve mindegyik esetben, hogy a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról, az államtitokról és a szolgálati titokról szóló törvény másként nem rendelkezik;”

24. §

A VSzVMt. 17. §-ának b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A magánnyomozás nem irányulhat]

„b) a hivatalos személyek (Btk. 137. § 1. pontja) – ide értve a külföldi hivatalos személyeket is – hivatali tevékenységére;”

25.§

A VSzVMt. 21. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kamara a személy- és vagyónvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenységet folytató egyének önkormányzattal rendelkező, közfeladatot és általános szakmai

érdekképviselési feladatokat ellátó köztestülete, amely – a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvényben írt feltételek szerint – kiemelten közhasznú szervezetté minősíthető.”

26. §

A VSzVMt 22.§-ának (2) bekezdése e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A kamara alapszabályában meg kell határozni]

„e) mindazt, amit e törvény előír.”

27. §

(1) A VSzVMt. 23. §-ának (1) bekezdése c)-k) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[A kamara]

„c) véleményt nyilvánít a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenységet érintő jogszabályokról, a személy- és vagyonvédelem, a magánnyomozás területén működő szakképzési szakértők és vizsgabizottsági elnökök tevékenységéről, megbízásokra ajánlást tesz a belügyminiszternek;

d) kidolgozza a szakképzés és a szakmai továbbképzés követelményszintjeit, a szakmai minősítő rendszert, közreműködik a szakképzésben és a vizsgáztatásban;

e) megalkotja a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység etikai, illetve üzleti-etikai szabályait;

f) etikai eljárást folytat le az etikai szabályokat megszegő tagokkal, illetve az üzleti-etikai szabályokat megsértő vállalkozásokkal szemben. Határozatban figyelmezteti a megbízók érdekeivel ellentétes tevékenységet folytató és ezzel a szakma jó hírnevét sértő tagjait, valamint az üzleti-etikai szabályokat megsértő vállalkozásokat és ezt az etikai, illetve az üzleti-etikai szabályzatban meghatározott esetben és módon nyilvánosságra hozza;

g) a kamara természetes személy tagjairól névjegyzéket, a vállalkozásokról nyilvántartást vezet, és ezekről statisztikai adatokat szolgáltat;

h)

i) vizsgálja, hogy a vállalkozás rendelkezik-e a működéshez szükséges, a kamara önkormányzati szabályzatában meghatározott elégséges feltételekkel;

j) tagjai, valamint az általa nyilvántartott vállalkozások tevékenységéhez kapcsolódó konferenciákat, kiállításokat, vásárokat és más rendezvényeket szervez, önkormányzati szabályzatának megfelelően minősíti és felügyeli tagjai vásári, kiállítási megjelenését, tevékenységét;

k) hazai és nemzetközi szakmai és jogi információkat gyűjt és ezekről tájékoztatást ad tagjainak, az általa nyilvántartott vállalkozásoknak, illetve tagjai és a nyilvántartott vállalkozások érdekében más személyeknek;”

(2) A VSzVMt. 23. §-a (1) bekezdésének m) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A kamara]

„m) ajánlásokat dolgoz ki a tevékenységek végzéséért járó díjak alsó díjtételének meghatározására, a vállalási díjakkal kapcsolatos ár kalkuláció elvégzésére;”

(3) A VSzVMt. 23. §-ának (1) bekezdése a következő új n)-s) bekezdésekkel egészül ki:

[A kamara]

„n) minősíti és kinevezi a személy- és vagyonvédelem, valamint a magánnyomozói tevékenység szakértőit, valamint a vagyonvédelmi biztonságtechnikai tervezőket (47. § 9. pont), továbbá meghatározza a vagyonvédelmi biztonságtechnikai rendszer (47. § 12. pont) tervezéséhez szükséges „tervezői jogosultságokat”, évenként közzé teszi a szakértői, valamint tervezői névjegyzéket, ellenőrzi az általa a kiadott tervezői engedélyekben foglaltak és a szakmai előírások betartását;

o) a pályaalkalmassági rendszert dolgoz ki és vezet be;

p) tagjai támogatására – a kamara alapszabályában meghatározott szabályok szerint – segélyalapot hoz létre;

q) a választott bíróság működtet, mediációs szolgáltatás nyújt;

r) megállapítja a vagyonvédelmi biztonságtechnikai tervező és szerelő tevékenység (47. § 9-10. pontok) végzéséhez szükséges szakmai követelményeket, valamint meghatározza a vagyonvédelmi biztonságtechnikai rendszer telepítése során szükséges, ahhoz kapcsolódó segédmunka és más, kiegészítő jellegű tevékenység azon formáit, amelyek rendőrhatalósági engedély és kamarai tagság hiányában is végezhetők;

s) kötelező érvényű szakmai előírásokat dolgoz ki.”

(4) A VSzVMt. 23. §-ának (2)bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés g) pontja szerinti névjegyzékben fel kell tüntetni a kamarai tag nevét, személyazonosító igazolványa számát, lakcímét, kamarai nyilvántartási számát, kamarai tagságának keltét, a rendőrkapitányság által kiállított igazolvány számát.”

(5) A VSzVMt. 23. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdés g) pontja szerinti nyilvántartásban fel kell tüntetni a vállalkozást képviselő természetes személy nevét, lakcímét, személyazonosító igazolványa számát, a vállalkozás rövidített nevét, székhelyét, ennek hiányában a telephelyét, kamarai nyilvántartási számát, a vállalkozó rendőrhatalósági engedélyének számát.”

28. §

(1) A VSzVMt. 24. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A tevékenység személyes végzésére jogosító, a rendőrség által kiállított igazolvánnyal rendelkező személyek a tagfelvételükről szóló kamarai határozat keltének napjától a lakóhelyük szerint illetékes területi szervezetnek a tagjai.”

(2) A VSzVMt. 24. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A tevékenységét megkezdő, az igazolványt kiváltó személy az engedély, illetve az igazolvány kézhezvételét követően haladéktalanul, de legkésőbb nyolc napon belül köteles az illetékes területi szervezethez bejelentkezni nyilvántartásba vétel céljából. Így kell eljárni akkor is, ha a személy már rendelkezik valamely, e törvény hatálya alá tartozó tevékenység gyakorlására jogosító engedéllyel, illetőleg igazolvánnyal.”

29. §

A VSzVMt. a következő 24/A-E. §-sokkal egészül ki:

„24/A. § (1) A kamarában minden természetes személy – igazolványai számától függetlenül - csak egy tagsággal rendelkezhet.

(2) A több igazolvánnyal rendelkező természetes személy az igazolványa bemutatásakor nyilatkozik arról, hogy melyik igazolványa alapján kívánja a kamarai tagsággal járó jogait gyakorolni, illetve kötelezéseit teljesíteni. Ez a nyilatkozat a kamara alapszabályában meghatározott időszakonként megváltoztatható.

(3) A kamara tagja a (2) bekezdés szerinti nyilatkozatát a kamara alapszabályában meghatározott időszak eltelte előtt is megváltoztathatja, ha a tagságának fennállása alatt új tevékenység végzésére jogosító igazolványt szerez vagy a korábbi nyilatkozatában megjelölt tevékenységét bármely okból megszünteti (25. §), illetve szünetelteti (24/B. §), de más igazolványa valamely, e törvény hatálya alá tartozó tevékenység végzésére jogosult marad.

(4) A többes tagság elkerülésének, valamint a (2) és (3) bekezdés szerinti nyilatkozat megtételének részletes szabályait az e törvényben írtak figyelembevételével a kamara alapszabálya határozza meg.

24/B. § (1) A kamarának az a tagja, aki az e törvény hatálya alá tartozó valamennyi tevékenységét szünetelteti – igazolványának a rendőrség részére történő egyidejű visszaadása mellett – írásban kérheti kamarai tagságának szüneteltetését.

(2) A kamarai tagság szüneteltetésének leghosszabb időtartama legfeljebb két év lehet.

24/C. § (1) A kamarai tagság szünetel a természetes személy valamennyi igazolványának bevonása esetén.

(2) A kamarai tagság szünetelése annak indokoltsága fennállásáig tart, amely a két év időtartamot is meghaladhatja.

24/D. § (1) A kamarai tagság szüneteltetése, illetőleg szünetelése alatt a tag a tagsági viszonyból eredő jogokat nem gyakorolhatja és a tagsággal járó kötelezettségek nem terhelik, továbbá személy- és vagyonvédelmi, valamint magánnyomozói tevékenységet nem folytathat.

(2) A kamarai tagság szüneteltetésének, illetve szünetelésének részletes szabályait a kamara alapszabálya határozza meg.

24/E. § (1) A kamara a tagját a tagnyilvántartásból törli és erről tagot értesíti, ha

a) a kamara tagjától a hatóság az igazolvány kiadását jogerősen megtagadta, illetőleg az igazolványt jogerősen visszavonta vagy a kamara tagja az igazolványt visszaadta, feltéve, hogy a kamara tagja nem rendelkezik más, e törvény hatálya alá tartozó tevékenység folytatására jogosító igazolvánnyal;

b) a kamara tagja a kamarai felvétele során nem rendelkezett e törvény hatálya alá tartozó tevékenységek valamelyikének folytatására jogosító igazolvánnyal, és ezt a kamara alapszabályában előírt határidőn belül nem szerezte meg;

c) a kamarai tagság szüneteltetésének időtartama a két évet elérte és a tag – felszólítás ellenére – nem intézkedett kamarai tagságának folytatására vagy megszüntetésére.

(2) A kamara a társas-vállalkozást a nyilvántartásból törli és erről a vállalkozást értesíti, ha

a) a nyilvántartási díjat a figyelmeztetés ellenére sem fizeti meg;

b) a tevékenység végzésére való jogosultsága az e törvényben meghatározott bármely okból megszűnt – ide értve a 36/B. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott intézkedés alapjául szolgáló okot is.”

30. §

(1) A VSzVMt. 26. §-a (1) bekezdésének a)-b), valamint e) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[A kamara tagjának joga van arra, hogy]

„a) szavazati joggal részt vegyen a területi szervezet küldöttválasztó gyűlésén, illetőleg közgyűlésén;

b) részt vegyen a területi szervezet tisztségviselőinek, valamint küldötteinek megválasztásában, továbbá arra, hogy – feltéve, ha a törvény eltérően nem rendelkezik – tisztségviselőnek vagy küldöttnak megválasszák;

e) az alapszabályt sértő határozat felülvizsgálatát vagy végrehajtásának felfüggesztését kezdeményezze az ellenőrző bizottságnál.”

31. §

A VSzVMt. a következő új címmel és a 26/A-B. §-okkal egészül ki:

„A vállalkozások nyilvántartása; a vállalkozás kötelezettségei, a társas-vállalkozás jogai

26/A. § (1) A személy- és vagyonvédelmi tevékenységet folytató vállalkozást a kamara nyilvántartásba veszi és arról igazolást ad a vállalkozás számára.

(2) a vállalkozás – a rá vonatkozó rendelkezések betartása mellett – köteles

a) kamarai nyilvántartásba vételét kérni;

b) a kamara alapszabályában megállapított nyilvántartási díjat fizetni;

c) a kamara által a 36/A.. §-ban foglaltakon alapuló üzleti-etikai szabályokat betartani.

(3) A társas-vállalkozás jogosult

a) tanácskozási, illetve javaslat- és indítvány-tételi joggal részt venni a kamarának a társasvállalkozások működését érintő, különösen a 23. § (1) bekezdés b)-e), m), o), és r)-s) pontjaiban meghatározott döntései meghozatalában;

b) a kamara által a 23. § (1) bekezdés j) pontja szerint szervezett konferenciákon, kiállításokon, vásárokon és más rendezvényeken részt venni;

c) a kamara által ismert hazai és nemzetközi szakmai és jogi információkról tájékoztatást kérni [23. § (1) bekezdés].”

32. §

(1) A VSzVMt. 27. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az országos szervezet a kamara országos képviseleti, ügyintéző szervezeteiből, a felügyelő bizottságból, valamint az etikai bizottságból áll.”

(2) A VSzVMt. A következő 27/A. §-sal egészül ki:

„27/A. § (1) A kamarában nem választott tisztséget nem tölthet be az a személy, aki tulajdonosa, tagja valamely személy- és vagyonvédelmi tevékenységet, illetve magánnyomozást folytató vállalkozásnak.

(2) Nem választható küldötté, illetőleg kamara tisztségviselőjévé a köztisztviselő, valamint az 1. § (4) bekezdésében foglalt szervek hivatásos és szerződéses állományú tagja.

(3) A kamara felügyeleti, ellenőrzési tevékenységét nem végezheti olyan személy, aki tulajdonosa, tagja valamely személy- és vagyonvédelmi tevékenységet, illetve magánnyomozást folytató vállalkozásnak. E szabályt kell alkalmazni a kamara etikai, illetve üzleti-etikai eljárásában résztvevő személy esetében is.”

33. §

(1) A VSzVMt. 28. §-a (1) bekezdésének c)-d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az országos küldöttgyűlés kizárólagos hatáskörébe tartozik:]

„c) titkos szavazással a kamara elnökének (alelnökének vagy alelnökeinek), az elnökség, az etikai és a felügyelő bizottság tagjainak (a továbbiakban együtt: tisztségviselők) továbbá más, az alapszabály alapján létrehozható bizottság tagjainak megválasztása és visszahívása;

d) a tagdíjfizetés elveinek, a kamarai tagsági díj, továbbá a vállalkozás által fizetendő nyilvántartási díj mértékének megállapítása az alapszabályban meghatározott módon és keretek között;”

(2) A VSzVMt. 28. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„2) Az országos küldöttgyűlést az elnök évenként legalább egy alkalommal, továbbá akkor köteles összehívni, ha a küldöttek legalább egyötöde vagy a felügyelő bizottság – az ok és a cél megjelölésével – írásban kéri.”

(3) A VSzVMt. 28. §-ának (4) bekezdésese helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az országos küldöttgyűlés akkor határozatképes, ha azon a küldöttek több mint fele jelen van. A határozatképtelenség miatt megismételt küldöttgyűlés az eredeti napirendben szereplő ügyekben akkor határozatképes, ha azon a küldöttek több mint 25 %-a jelen van.”

(4) A VSzVMt. 28. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az országos küldöttgyűlés határozatait a jelen lévő küldöttek szavazattöbbségével hozza.”

34. §

A VSzVMt. 30.§-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„30. § (1) A bizottságok testületi szervként, a maguk által összeállított ügyrend szerint működnek.

(2) A bizottság ülései határozatképesek, ha azon a bizottság tagjainak többsége jelen van.

(3) A bizottságok működésük szabályait e törvény és az alapszabály keretei között maguk állapítják meg.

(4) A bizottságok évenként a küldöttgyűlésnek kötelesek tevékenységükről beszámolni.”

35. §

A VSzVMt. 31.§-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„31. § (1) A felügyelő bizottság azt vizsgálja, hogy a kamara tevékenysége, gazdálkodása megfelel-e a jogszabályoknak, a kamara alapszabályának és a kamara más önkormányzati szabályzatainak.

(2) Az felügyelő bizottság a kamara tisztségviselőitől, tagjaitól és ügyintéző szervezetétől minden olyan adatot, tájékoztatást megkérhet és minden olyan iratot megtekinthet, amely a feladatának ellátásához szükséges. A felügyelő bizottság tevékenységét a kamara tagjai támogatni kötelesek.

(3) A küldöttgyűlés az elnökség beszámolójáról, a kamara költségvetéséről (pénzügyi tervéről) és éves beszámolójáról csak a felügyelő bizottság véleményének ismeretében dönthet.

(4) Ha a felügyelő bizottság megállapítja, hogy a kamara valamely szervének vagy tisztségviselőjének tevékenysége, működése, továbbá az általuk elkészített jelentés, pénzügyi terv, éves beszámoló nem felel meg a jogszabályoknak, a kamarai alapszabálynak vagy a kamara egyéb önkormányzati szabályzatainak, felhívja az elnökséget a szükséges intézkedés megtételére.

(5) Ha az elnökség nem tesz eleget a felhívásnak, a felügyelő bizottság kezdeményezheti a küldöttgyűlés összehívását.

(6) A felügyelő bizottság tagjai részére feladataik ellátása körében utasítás nem adható.

(7) Nem választható a felügyelő bizottság tagjának:

a) az elnökség tagja;

b) a kamara ügyintéző szervezetében dolgozó, a kamarával munkaviszonyban álló személy;

c) az a), b) pontokban említett személyek közeli hozzátartozója és élettársa.”

36. §

A VSzVMt. 32.§-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„32. § (1)A kamara tisztségviselői a kamara elnöke, alelnökei, az országos elnökség tagjai, a felügyelő, valamint az etikai bizottság elnökei és tagjai, akiket az alapszabályban meghatározott módon, időtartamra és létszámban titkos szavazással választanak.

(2) A területi szervezet tisztségviselői a területi szervezet elnöke, az elnökség tagjai, az etikai és a pénzügyi ellenőrző bizottságok elnökei és tagjai, akiket a területi küldöttgyűlés vagy közgyűlés az alapszabályban meghatározott módon, időtartamra és létszámban titkos szavazással választ.

(3) A kamara tisztségviselőire vonatkozó részletes szabályokat az alapszabály határozza meg.”

37. §

(1) A VSzVMt 33. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A területi szervezet képviselői, ügyintéző szervekkel, továbbá etikai bizottsággal, pénzügyi ellenőrző bizottsággal, valamint önálló költségvetéssel rendelkezik.”

38. §

(1) A VSzVMt. 35. §-a (1) bekezdésének a)-b), pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[Etikai vétséget követ el az a tag, aki]

„a) e törvény rendelkezéseit szándékosan megszegi;

b) az etikai szabályzat előírásaival ellentétes magatartást tanúsít vagy az etikai büntetést kiszabó határozatnak nem tesz eleget;”

(2) A VSzVMt. 35. §-ának (1) bekezdése a következő új d) és e) alpontokkal egészül ki:

[Etikai vétséget követ el az a tag, aki]

- „d) kamarai tisztségével visszaél;
- e) a törvény hatálya alá tartozó tevékenységet oly módon gyakorolja, amely alkalmas arra, hogy a szakma jó hírnevét, továbbá munkáltatója vagy az általa folytatott tevékenység végzésére megbízó, illetve harmadik személy személyéhez fűződő jogait sértse.”

39. §

(1) A VSzVMt. 36. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

36. § (1) A tag etikai vétsége esetében alkalmazható intézkedések:

- a) írásbeli figyelmeztetés;
- b) a választott tisztségből való visszahívás kezdeményezése;
- c) pénzbírság;
- d) a tagság 1-6 hónapig terjedő időre szóló felfüggesztése;
- e) a kamarából való kizárás.

(2) A kamarából kizárt tag a kizárástól számított két éven belül nem létesíthet új tagsági viszonyt.

(3) Az (1) bekezdésben felsorolt intézkedéseket első fokon a területi szervezet etikai bizottsága, másodfokon a területi szervezet elnöksége hozhat.

(4) A kamara országos etikai bizottsága kötelező érvényű irányelveket határozhat meg.”

(2) A VSzVMt. a következő új 36/A-C §-sokkal egészül ki:

„36/A. § (1) Üzleti-etikai vétséget követ el az a vállalkozás, amely

- a) a felügyeleti bírság kiszabásának alapjául szolgáló jogsértést követ el (44-45. §);
- b) a törvény hatálya alá tartozó tevékenységet oly módon gyakorolja, amely alkalmas arra, hogy a szakma jó hírnevét, továbbá az általa folytatott tevékenység végzésére megbízó, illetve harmadik személy személyéhez fűződő jogait sértse;
- c) a kamara által megalkotott üzleti-etikai szabályzatban rögzített más erkölcsi követelményt megsért.

(2) Az üzleti-etikai eljárás lefolytatásának nem akadálya, ha ugyanabban az ügyben állami szervek is eljárást folytatnak.

36/B. § (1) Üzleti-etikai vétséget elkövető vállalkozással szemben alkalmazható intézkedések

- a) írásbeli figyelmeztetés;
- b) pénzbírság;
- c) az eredménytelen írásbeli figyelmeztetést követően a nyilvántartásnak az üzleti-etikai követelmény teljesítéséig, de legfeljebb 6 hónapig terjedő felfüggesztése;
- d) az üzleti-etikai szabály ismételt, írásbeli figyelmeztetés ellenére történő megsértése esetén a nyilvántartásból való törlés.

(2) A nyilvántartásból törölt vállalkozónak a kamarai nyilvántartásba vételre irányuló újabb kérelme a törléstől számított két éven belül nem teljesíthető.

(3) Az (1) bekezdésben felsorolt intézkedéseket első fokon a területi szervezet etikai bizottsága, másodfokon a területi szervezet elnöksége hozhat.

36/C. § (1) A kamara etikai, illetve üzleti-etikai szabályait, az etikai, az üzleti-etikai vétségeket, illetve az etikai, az üzleti-etikai eljárás részletes szabályait a kamara etikai és üzleti-etikai szabályzata rögzíti.

(2) Ha az egyéni vállalkozóval szemben mind az etikai, mind pedig az üzleti-etikai eljárás keretében érvényesíthető, azonos tartalmú jogkövetkezmény alkalmazásának feltételei állnak fenn, kizárólag etikai eljárásnak van helye.

(3) Ha a vállalkozóval szemben felügyeleti bírságot szabtak ki [44. § (1) bekezdés], etikai vagy az üzleti-etikai eljárás keretében pénzbírság nem alkalmazható.

36/D.§ (1) A kamara tagjával szemben legfeljebb a mindenkori minimálbér mértékéig terjedő pénzbírság [36. § (1) bekezdés c) pont] szabható ki.

(2) Az üzleti-etikai szabálysértés esetén a vállalkozással szemben kiszabható pénzbírság [36/B. § (1) bekezdés b) pont] összege legfeljebb a mindenkori minimálbér ötszöröse.”

40. §

(1)A VSzVMt. 37. §-a előtti cím helyébe az alábbi cím lép:

„Az etikai eljárás, az üzleti-etikai eljárás lefolytatása”

(2) A VSzVMt. 37. § helyébe a következő rendelkezés lép:

„37. § (1) Az etikai eljárást első fokon a területi szervezet etikai bizottság a folytatja le.

(2) Az etikai eljárást etikai vétség megalapozott gyanúja esetén lehet megindítani és azt a megindításától számított harminc napon belül kell befejezni, kivéve, ha a bizonyítási eljárás lefolytatása ennél hosszabb időt tesz szükségessé. Ez esetben az eljárás lefolytatásának határideje egy alkalommal legfeljebb további harminc nappal hosszabbítható meg.

(3) Etikai eljárás nem indítható, ha az elnökség az etikai vétség tudomására jutásától számított hat hónapon belül azt nem rendeli el vagy ha a vétség elkövetése óta már egy év eltelt.

(4) Ha az etikai vétségnek is minősülő ügyben büntető- vagy szabálysértési eljárás is indult, a hat hónapos határidő a jogerős határozat területi szervezettel történt közlésétől, az egyéves határidő pedig az eljárás jogerős befejezésétől számít.”

41. §

(1) A VSzVMt. 38. §-a (1) bekezdésének a)-b) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[Az ügy kivizsgálásában, illetve elbírálásában nem vehet részt az,]

„a) aki az eljárás alá vont tag hozzátartozója;

b) akinek tanúként vagy szakértőként történő meghallgatása szükséges;”

(2) A VSzVMt. 38.§-ának (1) bekezdése a következő új d) ponttal egészül ki:

[Az ügy kivizsgálásában, illetve elbírálásában nem vehet részt az,]

„d) aki az eljárást kezdeményezte;”

(3) A VSzVMt. 38. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Akivel szemben kizárási ok áll fenn, azt köteles azonnal bejelenteni az elnökségnek vagy az etikai bizottságnak.”

42. §

A VSzVMt. 39. §-ának (2)-(5) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Az etikai bizottság az ügy kivizsgálására vizsgálókat jelöl ki, akik a vizsgálat eredményét javaslat-tétellel együtt terjesztik az etikai bizottság elé.

(3) Az etikai bizottság az összefoglaló jelentést értékeli, és ennek eredményeként a következő intézkedéseket teheti:

a) megalapozatlanság esetén a vizsgálat kiegészítését rendeli el;

b) az eljárás alá vont személyt – kérelmére – meghallgatja;

c) az eljárást megszünteti;

d) a felelősség megállapítása esetén etikai intézkedést alkalmaz.”

(4) A (3) bekezdés d) pontja esetében etikai bizottság megindokolt határozata ellen a kézbesítéstől számított tizenöt napon belül az eljárás alá vont személy a területi szervezet elnökségéhez fellebbezést nyújthat be. A területi szervezet elnöksége a fellebbezésről harminc napon belül megindokolt határozatban dönt.

(5) Az etikai bizottság jogerős határozata, illetve a területi szervezet elnökségének jogerős határozata ellen az etikai eljárás alá vont személy a kézbesítéstől számított harminc napon belül – a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint – bírósághoz fordulhat. A Kamara eljárásaiban – az etikai eljárásról szóló szabályokban nem rendezett kérdésekben – az államigazgatási eljárás általános szabályait kell alkalmazni.”

43. §

A VSzVMt. a következő 39/A. §-sal egészül ki:

„39/A. §. (1) Az országos etikai bizottság etikai ügyet – az első fokú döntés meghozatala előtt – hatáskörébe vonhat vagy az etikai eljárás lefolytatására más területi szervezetet jelölhet ki, ha

- a) az ügy több területi szervezet hatáskörét érinti,
- b) az ügy bonyolultsága miatt ez célszerű vagy
- c) az intézkedés az elfogulatlan döntés meghozatala érdekében szükséges.

(2) Ha a kamara országos etikai bizottsága az első fokú etikai eljárást hatáskörébe vonja, döntése ellen benyújtott fellebbezése ügyében a kamara országos elnöksége – az első fokú döntést követő harminc, hosszabbítás esetén pedig hatvan napon belül – dönt. Az országos elnökség határozata ellen az eljárás alá vont személy a kézbesítéstől számított harminc napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint bírósághoz fordulhat.

(3) Azokban az ügyekben, ahol első fokon az országos etikai bizottság jár el, a másodfokú határozat meghozatalára az országos elnökség illetékes.”

44. §

A VSzVMt. 40. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„40. § (1) A kamara felett a belügyminiszter törvényességi felügyeletet gyakorol.

(2) A belügyminiszter ellenőrzi, hogy az alapszabály, a kamara egyéb önkormányzati szabályzatai megfelelnek-e a jogszabályoknak, továbbá, hogy a kamara szerveinek határozatai nem sértik-e a jogszabályokat, az alapszabályt és az egyéb önkormányzati szabályzatokat

(3) Az e törvény alapján gyakorolt törvényességi felügyelet nem terjed ki az olyan ügyekre, amelyekben egyébként bírósági vagy közigazgatási eljárásnak van helye.

(4) Ha a belügyminiszter az ellenőrzés során szabálytalanságot tapasztal, a törvényesség helyreállítására felhívja a kamara elnökét. Ha a kamara működésének törvényessége másképpen nem állítható helyre, a belügyminiszter a bírósághoz fordul.”

45. §

A VSzVMt. a következő új 40/A-C. §-sokkal egészül ki:

„40/A. § (1) A bíróság a belügyminiszter a 40. § (4) bekezdése szerint előterjesztett megkeresése alapján

a) megsemmisítheti a kamara testületi szervének jogsértő határozatát és új határozat hozatalát rendelheti el;

b) felfüggesztheti a kamara testületi szerveinek és tisztségviselőinek működését és a kamara irányítására – a felfüggesztés tartamára – felügyelő biztost rendelhet ki.

(2) A felügyelő biztos köteles a működés törvényességének helyreállítása céljából haladéktalanul összehívni a kamara küldöttgyűlését. Ha a küldöttgyűlés a működés törvényességét helyreállította, a bíróság a kamara más testületi szervének és tisztségviselőinek működésére vonatkozó felfüggesztést megszünteti.

(3) Nem rendelhető ki felügyelő biztosként az, aki a kamarában nem viselhet tisztséget.

(4) A felügyelő biztos a tevékenységéről és annak eredményéről tájékoztatja a bíróságot, valamint a törvényességi felügyeletet ellátó minisztert.

(5) A felügyelő biztos díjazását és költségtérítését a bíróság állapítja meg.

40/B. § A kamara azon határozatait, amelyekre a törvényességi felügyelet kiterjed, továbbá a kamara alapszabályát és egyéb önkormányzati szabályzatait – a határozatok esetében a meghozataluktól, a szabályzatok esetében pedig az elfogadásuktól számított tizenöt napon belül – köteles megküldeni a belügyminiszternek.

40/C. § Az üzleti-etikai eljárást az etikai eljárás szabályai szerint kell lefolytatni.”

46. §

A VSzVMt. 42. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Választásra az igazolvánnyal rendelkező személy jogosult.”

47. §

A VSzVMt. 43. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„43. § (1) Az országos szervezet tisztségviselőjének csak országos küldött választható.

(2) A területi szervezet tisztségviselőjének csak területi küldött választható.

(3) Nem választható küldötté, illetőleg kamara tisztségviselőjévé a köztisztviselő, valamint az 1. § (4) bekezdésében foglalt szervek hivatásos és szerződéses állományú tagja.

(4) A társas-vállalkozás képviselője – e minőségében – nem választhat és nem választható.”

48. §

A VSzVMt. a következő 43/A. §-sal egészül ki:

„43/A. § (1) A felügyelő bizottság az etikai bizottságok és a pénzügyi ellenőrző bizottságok tagjainak azok a kamarai tagok választhatók, akik országos, illetve területi küldöttek is megválaszthatók. A felügyelő bizottság, az etikai és a pénzügyi ellenőrző bizottságok tagjai megbízatásuk ideje alatt más tisztségeket nem tölthetnek be.

(2) Tisztségviselő legfeljebb egy országos és egy területi tisztséget tölthet be.”

49. §

(1) A VSzVMt. 44. §-ának (1)-(3) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A rendőrhatóság a személy- és vagyonvédelmi vagy magánnyomozói szolgáltatást jogosulatlanul végző, továbbá a tevékenységére vonatkozó, e törvényben meghatározott előírásokat ismételten vagy súlyosan megsértő vállalkozót a 44/A. §-ban meghatározottak szerint felügyeleti bírsággal sújthatja.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában jogosulatlan a vállalkozás, ha a vállalkozó az e törvény hatálya alá tartozó tevékenységet

a) engedély hiányában végzi;

b) az engedély kiadásához szükséges, a 4. § (2) és (4) bekezdésében írt feltételek hiányában folytatja;

c) azt engedéllyel nem rendelkező vállalkozóval vagy igazolvánnyal nem rendelkezővel végezteti, illetve az ilyen tevékenységet végzőt a rendőrhatóságnál nem jelenti be;

d) kamarai nyilvántartás hiányában [26/A. § (1) bekezdés] vagy a nyilvántartás felfüggesztésének [36/B. § (1) bekezdés b) pontja] tartama alatt folytatja.

(3) A felügyeleti bírságot a rendőrségnek a határozatában megjelölt számlájára kell befizetni. A jogerősen kiszabott és be nem fizetett felügyeleti bírságot adók módjára kell behajtani.”

50. §

A VSzVMt. a következő új 44/A-B. §-sal egészül ki:

„44/A. § A vállalkozóval szemben százezer forinttól két millió forintig terjedő felügyeleti bírság szabható ki.

44/B. § (1) Nincs helye felügyeleti bírság kiszabásának, ha a cselekmény elkövetése óta két év eltelt.

(2) Ha másodfokú határozat, illetőleg a bíróság határozata az eljáró hatóságot új eljárás lefolytatására utasítja, a két éves határidőt a másodfokú határozat, illetőleg a bíróság határozatának jogerőre emelkedése napjától kell számítani.

(3) Ha a szabályszegés jogellenes állapot előidézésével, illetve fenntartásával valósul meg, az elévülési határidő mindaddig nem kezdődik el, amíg a jogellenes állapot fennáll.

(4) Ha a szabályszegés kötelesség elmulasztásával valósul meg, az elévülési határidő azon a napon kezdődik, amikor az eljárás alá vont személy kötelezettségének még jogszerűen eleget tehetett volna.”

51. §

A VSzVMt. 45. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„45. § Az e törvényben előírt szabályok súlyos megsértésének minősül

a) az 1. § (3) bekezdésében, a 2. §-ban, a 4. § (1) bekezdésében, az 5. § (1) bekezdésében, a 12. § (1) bekezdésében, a 12/A. §-ban, 12/B-D. §-okban, a 12/E-G. §-okban, a 15. § (5)-(6) bekezdéseiben, a 15/A-C. §-okban, a 16. § b)-d) pontjaiban, a 24. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezések megszegése, valamint

b) a 7/B. §-ban, a 10. §-ban, a 11. §-ban, a 12. § (2)-(3) bekezdéseiben meghatározott szabályoknak a hatóság figyelmeztetése ellenére történő ismételt megsértése.”

52. §

(1) A VSzVMt. 47. §-a 2. pontjának e) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Személy- és vagyonvédelmi tevékenység:]

„e) a mechanikai vagyonvédelmi, továbbá a vagyonvédelmi biztonságtechnikai rendszerek (14., 15. pontok) tervezése, telepítése, szerelése, üzemeltetése, felügyelete, javítása, karbantartása, ide értve az elektronikus gépjárművédelem, a rögzítés nélküli, megfigyelési céllal üzemeltetett, avagy törvény felhatalmazása alapján a hang- vagy képrögzítést is lehetővé tevő elektronikus megfigyelőrendszer (a térfigyelés), beléptető-rendszer, a betöréssjelző rendszer létesítése, karbantartása, a térfigyeléshez, illetve a távfelügyelethez kapcsolódó reagáló-szolgálat működése, valamint a vagyonvédelemmel közvetlen összefüggő adat- és informatikai védelem körében végzett ilyen tevékenységek is;”

(2) A VSzVMt. 47. §-ának 4-8. pontjai helyébe a következő pontok lépnek, egyben a 47. § az alábbi új 9-23. pontokkal egészül ki.

„4. *Személy- és vagyonőr*: az a természetes személy, aki a személy- és vagyonvédelmi tevékenységet folytató egyéni, társas vállalkozás keretei között a 2. pont a)-d) alpontjaiban meghatározott személy- és vagyonvédelmi tevékenységet személyesen végzi, illetve azt – szakmailag - közvetlenül szervezi vagy irányítja.

5. *Személyőrzési (testőri) feladatok teljesítésével megbízott személy- és vagyonőr*: a közterületen, a magánterületen, illetve a magánterületnek a közönség számára nyilvános részén a szerződésben megjelölt személy biztonságának fizikai, technikai védelmét ellátó személy.

6. *Vagyonőrzési feladatokat ellátó személy- és vagyonőr*: a megbízó – szerződésben megjelölt – létesítményének, illetve ingóságának őrzésével megbízott, azokat a jogsértő cselekményektől óvó személy.

7. *Rendezvény biztosítását végző személy- és vagyonőr*: a közterületen, a magánterületen, illetve a magánterületnek a közönség számára nyilvános részén szervezett rendezvény biztonságáról, zavartalanságáról a szerződésben foglaltak szerint gondoskodó személy.

8. *Pénz- és értékőrzést, értékszállítást, szállítmány kísérését, valamint szállítást végző személy- és vagyonőr*: a közterületen, a magánterületen, illetve a magánterületnek a közönség számára nyilvános részén az általa a megbízási szerződés szerint őrzött vagy szállított értéket a jogsértő cselekményektől óvó személy.

9. *Mechanikai vagyónvédelmi rendszert tervező*: az a természetes személy, aki – tevékenységéből eredően – ismeretekkel rendelkezik a mechanikai vagyónvédelmi rendszer működéséről, s az ilyen rendszer (eszköz, berendezés) tervezését személyesen végzi, illetve azt – szakmailag – közvetlenül szervezi vagy irányítja.

10. *Mechanikai vagyónvédelmi rendszert szerelő*: az a természetes személy, aki – tevékenységéből eredően – ismeretekkel rendelkezik a 14. pontban meghatározott *mechanikai vagyónvédelmi* rendszer működéséről, s az ilyen rendszer (eszköz, berendezés) telepítését, szerelését, üzemeltetését, felügyeletét, karbantartását, a hiba elhárítását személyesen végzi, illetve azt – szakmailag – közvetlenül szervezi vagy irányítja.

11. *Vagyonvédelmi biztonságtechnikai tervező*: az a természetes személy, aki – tevékenységéből eredően – ismeretekkel rendelkezik a 7. pontban meghatározott vagyónvédelmi biztonságtechnikai rendszer működéséről, s az ilyen rendszer (eszköz, berendezés) tervezését személyesen végzi, illetve azt - szakmailag - közvetlenül szervezi vagy irányítja.

12. *Vagyonvédelmi biztonságtechnikai szerelő*: az a természetes személy, aki – tevékenységéből eredően – ismeretekkel rendelkezik a 15. pontban meghatározott vagyónvédelmi biztonságtechnikai rendszer működéséről, s az ilyen rendszer (eszköz, berendezés) telepítését, szerelését, üzemeltetését, felügyeletét, karbantartását, a hiba elhárítását személyesen végzi, illetve azt – szakmailag - közvetlenül szervezi vagy irányítja.

13. *Magánnyomozó*: az a természetes személy, aki a magánnyomozást folytató egyéni, társas vállalkozás keretei között a 16. §-ban meghatározott tevékenységet személyesen végzi, illetve azt – szakmailag – közvetlenül szervezi vagy irányítja.

14. *Mechanikai vagyónvédelmi rendszer*: vagyónvédelmi célból a vállalkozási szerződésben megjelölt ingatlanon vagy gépjárművön telepítendő vagy telepített, emberi vagy elektronikus felügyeletet, illetve energia-utánpótlást nem igénylő vagyónvédelmi rendszer vagy egyéb műszaki megoldás.

15. *Vagyonvédelmi biztonságtechnikai rendszer [2. pont e) alpont]*: vagyónvédelmi célból a vállalkozási szerződésben megjelölt ingatlanon vagy gépjárművön telepítendő vagy telepített elektronikus jelző és képi megfigyelőrendszer, ide értve a gépjárművédelem során alkalmazott elektronikus biztonságtechnikai rendszert, a rögzítés nélküli, megfigyelési céllal üzemeltetett, avagy a hang- vagy képrögzítést is lehetővé tevő elektronikus megfigyelőrendszert (térfigyelés), az elektronikus beléptető-rendszert, a betöréscijelző-rendszert, a távfelügyeleti rendszert, az adat- és informatikai védelemre irányuló biztonságtechnikai rendszert, továbbá az egyéb, jel és kép továbbítását vagy fény-, illetve hang jelzését is lehetővé tevő elektronikus műszaki megoldást.

16. *Csomag*: mindazon, az érintett személynek az intézkedés időpontjában birtokában lévő, általa fogott vagy testére rögzített, azon viselt olyan tárgy, amely a benne elhelyezett dolgok szállítására avagy azok szállításának megkönnyítésére szolgál, amely alkalmas arra, hogy e dolgok a külső szemlélő elöl – részben vagy egészben – elfedve maradjanak;

17. *Közterület*: a közhasználatra szolgáló olyan állami vagy önkormányzati tulajdonban álló terület, amelyet rendeltetésének megfelelően mindenki korlátozás nélkül igénybe vehet, ideértve a közterületnek közútként szolgáló részét is.

18. *Magánterület*: a közterületnek nem tekinthető, magántulajdonban álló hely, ide értve a magánterületnek a közönség számára nyilvános részét is.

19. *Magánterület közönség számára nyilvános része*: olyan magánterület, amely mindenki számára korlátozás nélkül igénybe vehető, ide értve a közterület azon részét is, amelynek birtokába a személy- és vagyónvédelmi tevékenység folytatására megbízó valamely polgári-jogi jogügylet, különösen bérleti vagy haszonbérleti jogviszony keretében jut, feltéve ha

a) a területrészt igénybevétele, használata a személy- és vagyonvédelmi tevékenységet folytató által őrzött magánterület nyilvános részén folyó tevékenységhez szervesen kapcsolódik, annak folyamatosságát, segítségét szolgálja vagy

b) a megbízó/megrendelő, avagy a magánterület nyilvános részét igénybe vevő közönség ingóságainak elhelyezésére szolgál.

20. *Terület*: a közterületen álló létesítmény, illetve a magánterület, illetve a magánterület közönség számára nyilvános azon része, amelynek védelmére a megbízó a vagyonőrzési feladatokat ellátó vagy a rendezvény biztosítását végző személy- és vagyonőr számára megbízást ad.

21. *Elektronikus beléptető-rendszer*: zárt terület belépési, illetve átjárási pontjain telepített azonosítók (érzékelők) elektromos hálózata, amely meghatározott program szerint engedélyezi vagy tiltja az áthaladást személyek vagy járművek részére.

22. *Távfelügyeleti rendszer*: meghatározott területen elhelyezett vagy járműbe telepített olyan vagyonvédelmi célú biztonságtechnikai rendszer, amely – a szerződés keretei között, a jogsértő cselekmények megelőzése, megszakítása, a bűncselekmény elkövetésén tetten ért jogsértő elfogása érdekében, elektromos úton – az érintett területre vagy járműre vonatkozó, a vagyonvédelem szempontjából jelentőséggel bíró információkat továbbít a védett területet vagy járművet folyamatosan figyelő, vagyonvédelmi tevékenységet folytató számára.

23. *Betöréscéljelző-rendszer*: vagyonvédelmi célból a szerződésben megjelölt ingatlanon telepített, az illetéktelen behatolást elektronikusan vagy más módon (jellel, fényvel, illetve hangjelzéssel) jelző műszaki megoldás.”

Záró rendelkezések

53. §

(1) E törvény – a (2) bekezdésben foglalt kivételekkel – kihirdetését követő 2005. január 1. napján lép hatályba.

(2) E törvény

a) 3. §-ában a VSzVMt. 4.§-a (2) bekezdése a) pontjának a 12/B-D. §-okra utaló része, 4. §-ában a VSzVMt. 5. §-ának (3) bekezdését módosító része, 6. §-ában a VSzVMt. 7. §-a (2) bekezdésének a 12/B. § (3) bekezdésére utaló része, 12. §-ában a VSzVMt. 10. §-ának (2)-(3) bekezdését módosító része, 13. §-a, 16. §-a, 22. §-a, a c) pontban írt kivételekkel 24-48. §-a, 51. §-ában a VSzVMt. 45. §-a a) pontjának a 12/B-D. §-okra utaló része és 52. §-ának (2) bekezdésében a VSzVMt. 47. §-a (2) bekezdésének 9-10. és 14-15. pontjait megfogalmazó része 2005. július 1. napján;

b) 1. §-ában a VSzVMt. 1. §-a (3) bekezdésének első mondata, 3. §-ában a VSzVMt. 4. §-a (2) bekezdésének c) pontját módosító része, 31. §-ában a VSzVMt. 26/A. §-ára utaló rész, 33. §-ában a VSzVMt. 28. §-a (1) bekezdése d) pontjának a vállalkozás által fizetendő nyilvántartási díjra vonatkozó része, 39. §-ában a 36/A-B. §-okat megfogalmazó része és a 36/C. §-nak az üzleti-etikai szabályokra vonatkozó része, a 36/D. § (2) bekezdése, 45. §-ában a VSzVMt. 40/C. §-át megfogalmazó része, 46. §-ának (1) bekezdése, 47. §-ában a VSzVMt. 43. §-ának (4) bekezdését megfogalmazó része és 49. §-ában a VSzVMt. 44. §-a (2) bekezdésének d) pontját módosító része 2006. január 1-én lép hatályba.

(3) E törvényt – a (2) bekezdésben meghatározottak kivételével – a hatálybalépésekor folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell.

54. §

(1) E törvény hatályba lépésével egyidejűleg hatályukat veszítik a következő rendelkezések: a VSzVMt. 6. §-át megelőző cím és a VSzVMt. 18-20/A. §-ai.

(2) 2005. július 1. napján hatályukat veszítik a következő rendelkezések: a VSzVMt. 24. §-ának (2) és (3) bekezdése, a 26. §-ának (3) bekezdése, a 33. §-a (4) bekezdésének e) pontja, a 41. §-a és a 42. §-ának (4) bekezdése.

55. §

(1) E törvény hatályba lépésével egyidejűleg a sportról szóló 2004. évi I. törvény 70. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Rendező szervnek csak a vállalkozás keretében végzett személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól, a Személy, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamaráról szóló 1998. évi IV. törvény hatálya alá tartozó - külön jogszabályban meghatározott képesítési követelményeknek megfelelő, és sportrendezvényen való rendfenntartásra felkészített – egyéni vagy társas vállalkozás vezetője vagy alkalmazottja, rendezőnek csak büntetlen előéletű személy bízható meg.”

(2) E törvény hatályba lépésével egyidejűleg a fegyveres biztonsági őrségről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény 2. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az 1. § (3) bekezdése szerinti határozat kötelezettje (a továbbiakban: kötelezett) a fegyveres biztonsági őrséget saját szervezetében, illetve többségi tulajdonában lévő szervezettel köteles létrehozni, működtetni, fenntartani vagy az őrzést más fegyveres biztonsági őrséggel rendelkező szerv útján biztosítani és viselni annak költségeit.”

56. §

(1) Felhatalmazást kap a belügyminiszter, hogy rendeletben állapítsa meg

a) a pénzügyminiszterrel egyetértésben a vállalkozás keretében végzett személy- és vagyonvédelmi, valamint magánnyomozói tevékenység engedélyezésével, továbbá az igazolvány kiadásával, illetve azok cseréjével, érvényesítésével kapcsolatos igazgatási szolgáltatási díjra vonatkozó részletes szabályokat;

b) a személy- és vagyonvédelmi, valamint magánnyomozói tevékenység végzésének, illetve azok hatósági engedélyezésének, ellenőrzésének részletes szabályait.

RÉSZLETES ELŐTERJESZTÉS

I.

* *A vállalkozás keretében végzett személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól, a Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamaráról szóló 1998. évi IV. törvény (a továbbiakban: VSzVMt) 14.§-ának (1) bekezdése b) pontját – a csomagellenőrzésre vonatkozó, a titok- és adatvédelmi rendelkezéseket mellőző hatályos szabályozás alkotmány-ellenessége okán, 2004. december 31-i hatállyal – a 22/2004 (VI.19.) AB határozat megsemmisítette.*

Noha kétségtelen, hogy a jogalkotó a VSzVMt.-nek a személy- és vagyonőr tevékenységére vonatkozó szabályainak átfogó, az alkotmány sértő állapot megszüntetésére irányuló módosítására elsősorban az Alkotmánybíróság döntése okán kényszerül, *a VSzVMt. jelenlegi II. fejezetének módosítását további, jobbra a joggyakorlat visszásságaiból, nehézségeiből eredeztethető okok, körülmények is erősítik.*

Az előterjesztés – a személy- és vagyonőr tevékenységére vonatkozó specifikus szabályok módosítása útján, különösen pedig a csomag, illetve a menet-, a szállítási okmányok ellenőrzését lehetővé tevő részletes, differenciált, az adott élethelyzethez arányosan igazodó fellépést engedő rendelkezések megfogalmazásával, valamint a hivatkozott intézkedésekkel óhatatlanul összefüggő titok- és adatvédelmi rendelkezések bevezetésével – határozott lépéseket tesz a magánszféra védelméhez fűződő alkotmányos jog érvényesülése irányában.

Az Alkotmánybíróság a hivatkozott normát jobbra az alábbi okokra tekintettel semmisítette meg:

■ *a csomag fogalma – a jogalkalmazás bizonytalanságát előidézvén – értelmezhetetlen; hiányzik annak szabályozása, hogy ti. – éppúgy jogbizonytalanságot előidézve – a csomagellenőrzést milyen esetekben és milyen módon kell/lehet végrehajtani;*

■ *nincs szabályozva az sem: milyen jellegű tárgyak bevételének megtiltása indokolt – ebből pedig az következik, hogy elmaradt a szabályozásból a konkrétan meghatározott tárgyak bevitele/kivitele megtiltására való explicit, előzetes figyelmeztetést előíró rendelkezés;*

■ *a szabályozás hiányosságai folytán a birtokától megfosztott személy nem tudja, de nem is tudhatja: mi lesz a tőle elvett dolog további sorsa;*

■ *a figyelmeztetések elmaradása folytán az érintett – szabad akarat-elhatározásából – nem tudja magát kivonni a lehetséges ellenőrzések alól;*

■ *a vizsgált szabályozás – a szükségtelen, céltalan, oktalan intézkedések lehetőségét megeremtven – differenciálatlanul szabályozza a személy- és vagyonőri jogosultságokat, ekként pedig e jogosítványok az adott élethelyzethez igazodó, a szükséges, legyenhőbb, ámde, ámde arányos eszköz (intézkedés) alkalmazandósága követelményének sem felel meg [nem biztosított tehát az érintett alapvető jogai sérelmével együtt járó intézkedések arányosságának követelménye, így pedig fennáll a magánszféra védelméhez fűződő jog alkotmányos érvényesülésének sérelme];*

■ *nem biztosított továbbá az intézkedés során a személy- és vagyonőr által megismert magántitok védelme sem, ezáltal a szabályozás – ugyancsak alkotmány sértő helyzetet teremtven – nem biztosítja a magánszféra védelméhez való jog korlátozásának arányosságát [az Alkotmánybíróság valójában a magánnyomozásra vonatkozó jelenlegi szabályozás körében rögzített titokvédelmi rendelkezésekkel rokonítható különös szabályok meglétét hiányolja];*

■ *a magánnyomozásra vonatkozó, teljes körűnek tekinthető szabályozással ellentétben hiányoznak a személy- és vagyonvédelmi tevékenységgel összefüggő legalapvetőbb adatkezelési szabályok is, ekként a jelenlegi szabályozás ab ovo nem biztosítja annak követelményét, miszerint: csak meghatározott célból, valamely jog gyakorlása, kötelezettség teljesítése érdekében és csak olyan személyes adat kezelhető, amely az adatkezelés céljának megvalósításához elengedhetetlen, a cél elérésére alkalmas – mégpedig a szükséges mértékben és ideig [e szabályok hiányában az*

érintett információs önrendelkezési joga sérül; a differenciálatlan szabályozás okán jelenleg nem tudja, nem tudhatja az érintett, hogy ki, hol, mikor és milyen célból használhatja fel a személyes adatát!].

Az előterjesztésben javasolt módosítások a VSzVMt. jelenlegi szabályaiból következő alkotmányos sértő állapotot megszüntetnék.

* Az előterjesztés ugyanakkor az *adatvédelmi biztosnak* a biztonságvédelmi vállalkozások által kezelt *elektronikus megfigyelőrendszer* működését lehetővé tevő rendelkezésekkel kapcsolatos elméleti és gyakorlati aggályait is orvosolni törekszik.

Az adatvédelmi biztos észrevételei jobbra megegyeznek azokkal az alkotmányos kifogásokkal, amelyeket a már hivatkozott 22/2004 (VI.19.) AB határozat is megjelenít.

Aggályosnak tartotta az elektronikus megfigyelőrendszer alkalmazásának feltételeit támogató szabályozást; az állampolgárok alkotmányos jogainak korlátozásával együtt járó terveket pedig kifejezetten ellenezte.

Észrevételében kifejtette: a „*személyes adatok kezelésével kapcsolatos bármiféle elképzelés megfogalmazásakor* (jelen esetben például az elektronikus megfigyelőrendszerre vagy a magánnyomozók esetleges információgyűjtésére vonatkozó tervek esetében) *arra kell figyelni, hogy adatkezelést csak törvényben lehet előírni, de ilyen esetben is csak az alkotmányos követelmények szigorú betartásával*”.

A személy- és vagyonvédelmi tevékenységet, illetve magánnyomozást folytató vállalkozásokkal szemben megkövetelt „profilkényszer” problematikája

* Az 1998. május 1-én hatályba lépő VSzVMt. 2. §-a akként rendelkezik, hogy *noha a vállalkozó a személy- és vagyonvédelmi, illetve magánnyomozói tevékenységet egyidejűleg is folytathatja, más gazdasági tevékenységet, vagy szolgáltatást már nem végezhet; kivéve, ha a tevékenysége a személy- és vagyonvédelemmel közvetlenül összefügg.*

A törvény – kivételként – tételesen felsorolja az ún. adhéziós tevékenységfajtákat: a taxatívén felsorolt szolgáltatások (tv. 47. § 8. pontja) a magánnyomozói, de kiváltképpen a személy- és vagyonvédelmi teendő körén kívül eső olyan gazdasági tevékenységfajtákat jelenítenek meg, amelyek engedélykötelessé tétele indokolatlan lenne, ugyanakkor szorosan kapcsolódnak az alapszolgáltatásokhoz. Emellett e tevékenységfajták harmadik személy által történő gyakorlása a személy- és vagyonvédelem határfokának csökkentését, a szolgáltatás kockázatosságának fokozódását is előidézhethetné.

E rendkívüli szigorú, a vállalkozás kereteit végül is lényegesen szűkítő rendelkezések értelmében tehát a magánnyomozói, a személy- és vagyonvédelmi tevékenységet folytatni kívánó vállalkozások – a kis számú kivételtől eltekintve – kizárólag e tevékenységfajták gyakorlására kényszerülnek.

* Az VSzVMt.-hez fűzött indokolás szerint: „*a magánnyomozói, illetve a személy- és vagyonvédelmi tevékenységet folytató szervezetekre szabott profilkényszer – a specializálódásból eredő szakmai előnyökön túl – e gazdasági szolgáltatás függetlenségét, befolyásmentességét is elősegítheti*”. A törvényhez fűzött kommentár – a „profilkényszer” bevezetését megindokolandó – kinyilvánította: „*a profilkényszer előírásával vélhetően szűkül majd annak lehetősége, miszerint: a több lábon álló, vagyonvédelmi tevékenységet is folytató gazdasági társaságok az általuk foglalkoztatott, jobbra felfegyverzett vagyonvédelmi alakulataival – erejüket demonstrálva – egyáltalán nyomást gyakorolhassanak a gazdaság más szereplőire, s tisztességtelen vagy éppen jogsértő módon befolyásolhassák a gazdasági kontraszelektációs küzdelmeket.*

A törvény ezért – hangsúlyozta a törvényhez fűzött kommentár – legfeljebb az ilyen szervezetek kétprofilúságát engedi, s tiltja minden más gazdasági tevékenység gyakorlását (a VSzVMt. 2. §-a)”.

Mindemellett a profilkényszer bevezetését a szakmai kamara felállítása is mellőzhetlenné tette.

A „profilkényszer” bevezetésére irányuló eredeti jogalkotási törekvések, s e jogintézményt megjelenítő különös szabályok – jobbra e szabályozás céltévesztése okán – pusztán részben érvényesültek, érvényesülnek a mindennapok gyakorlatában.

Utóbb bizonyossá vált: *a VSzVMt. előkészítése során megfogalmazott, az iméntiekben hivatkozott félelmek jórészt megalapozatlannak, túlzónak bizonyultak*; arról nem is beszélve, hogy – jobbra a magyar gazdaság realitásai, különösen pedig a vagyoni védelmi piacon uralkodó sajátságos érdekviszonyok okán – e szabályozás igen nehéz helyzetbe sodorta a több lábbon állni kénytelen egyéni-, illetve a kisebb társas-vállalkozások ezreit.

A vagyoni védelemre, illetve a magánnyomozásra szakosodott vállalkozásokat sújtó „profilkényszerre” vonatkozó szabályozás fenntartását – vált ez bizonyossá – a hazai realitások nem indokolják.

E törekvés érvényesülését segíti, segítheti elő az a körülmény is, miszerint: a gazdasági kamarákról szóló új – az 1994. évi XVI. törvény helyébe lépő – 1999. évi CXXI. törvény már mellőzi a gazdasági kamarai tagságra vonatkozó explicit kötelezést; ennek folytán megszűnt a gazdasági kamara és a szakmai kamara közötti korábbi kényszerszerű viszony (hogy ti. csak szakmai kamara léte esetén mentesült az érintett a gazdasági kamarai tagság alól).

Ekként tehát *a jogalkotás – merőben új szellemiséget képviselve – felszámolta a gazdasági kamarákról szóló törvényből fakadó, a szakmai kamara létrehozását profilkényszer bevezetéséhez kötő korábbi „jogtechnikát” is.*

*Foglalkozási összeférhetlenségi szabályok;
a Rendőrség vagyoni védelmi tevékenységét korlátozó rendelkezések*

✱ *A VSzVMt. – a magánnyomozásra vonatkozó, már hatályos szabályok mellett, azokat kiegészítve – a személy-és vagyoni védelmi tevékenységet érintően szigorú „foglalkozási-foglalkoztatási összeférhetlenségi szabályokat fogalmaz meg* annak érdekében, hogy a Rendőrség hivatásos állományú tagjai – ide értve a Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgálatának hivatásos állományú munkatársait is – valamint a személy- és vagyoni védelmi, valamint magánnyomozói tevékenységet folytatók (és foglalkoztatottjai) tevékenységét érintő hatósági feladatok ellátásában bármilyen módon közreműködő, nem hivatásos állományú munkatársai munkaidőn kívül ilyen tevékenységet ne végezhesenek.

Az alkotmányossági követelményekre, illetve a szabályozás eredendő céljaira tekintettel ugyanakkor a tevékenység folytatását – a Rendőrség munkatársain túl, mégpedig az általuk észlelt jogsértésekhez kapcsolódóan a hivatalból való szolgálatba helyezés során érvényesíthető speciális jogosítványaikra tekintettel – meg kell tiltani Határőrség, a Vám- és pénzügyőrség, illetve a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagjai számára is.

Elsősorban *azon személyek elől indokolt elzárni a személy- és vagyoni védelmi, valamint a magánnyomozói cégekben való tulajdonszerzés, illetve a vezető tisztségviselői posztok betöltésének, az ilyen cégekben való munkavégzés lehetőségét, akik olyan tevékenységet folytatnának az érintett cégek érdekében vagy azok alkalmazásában, amely őket – szubjektíve – befolyásolhatná szolgálatuk, hatósági teendőik ellátásában, de legalábbis ennek reális veszélye ténylegesen fennállna.*

* A személy-és vagyonvédelmi tevékenységet, illetve magánnyomozást folytató vállalkozások verseny-semlegességének biztosítása, e vállalkozások monopolhelyzetbe kerülésének megakadályozása érdekében ugyanakkor a VSzVMt. a Kamara vezető tisztségviselőit érintő gazdasági-foglalkoztatási összeférhetlenségi szabályokat is megfogalmazna, így a Kamarában nem választott tisztséget nem tölthet be az a személy, aki tulajdonosa/tagja valamely polgári biztonságvédelmi tevékenységet, illetve információgyűjtést folytató vállalkozásnak.

E kizáró szabályt a Kamara nem választott tisztségviselőire célszerű érvényesíteni.

*Rendőrségi nyilvántartás,
a tevékenység rendőrhatalósági ellenőrzése*

* A rendőrhatalósági kontroll, illetve a Kamara vizsgálódási lehetőségei jelenleg igen szűkösek.

A rendőrhatalósági engedély, igazolvány kiadására, illetve a hatósági kontroll folytatására jogosult Rendőrség és Kamara közötti együttműködést, továbbá az érintett szervek adatnyilvántartási, adatkezelési-megismerési tevékenységét szabályozó jelenlegi rendelkezések ma nem elégségesek ahhoz, hogy a rendőrhatalóság, illetve a Kamara mihamarabb kiszűrhesse a jogsértéseket és értesülhessenek egymás intézkedéseiről.

Az előterjesztés olyan szabályozás kialakítását szorgalmazza, amelynek eredményeként a Rendőrség a jelenleginél hatékonyabban, erélyesebben léphet fel a kamarai tagság nélkül foglalkozásszerűen polgári biztonságvédelmi tevékenységet, illetve információgyűjtést folytató, a tevékenység végzésére igazolvány hiányában jogosulatlan személyeket foglalkoztató, valamint a megbízás/megrendelés teljesítésében működési engedéllyel nem rendelkező további cégek („alvállalkozások”) közreműködésének teret engedő vállalkozásokkal szemben; egyben a kamara adat-nyilvántartási, adatkezelési-megismerési lehetőségeit is lényegesen kiterjeszti a tervezet.

* Az elfogulatlan rendőrhatalósági ellenőrzés érvényesülését szolgálja a tervezet azon rendelkezése, miszerint: a Rendőrségnek a személy-és vagyonvédelmi tevékenység ellenőrzésére egyébként jogosult szerve a személy- és vagyonvédelmi tevékenységet ellátó tevékenységét nem ellenőrizhetné, ha az érintett – szolgálati viszonya megszűnéséig – a személy- és vagyonvédelmi tevékenységet folytató vállalkozás működésére vonatkozó rendőrhatalósági feladatokat ellátó szervezet tagjaként teljesített szolgálatot vagy – munkaviszonya megszűnéséig, e szervezet nem hivatásos állományú tagjaként – a rendőrhatalósági feladatok ellátásában való közreműködés munkakörébe tartozott és szolgálati, illetve munkaviszonya megszűnésétől két év még nem telt el.

Az ilyen esetekben – amiként a magánnyomozás rendőrhatalósági kontrollja során is – a személy- és vagyonvédelmi tevékenységet a Rendőrségnek az országos rendőrfőkapitány által kijelölt más szerve ellenőrizné.

*A jogosulatlan „alvállalkozások” közreműködésének korlátozására,
kizárására irányuló, valamint a vállalkozások által foglalkoztatott egyéni vállalkozások közreműködésére
vonatkozó különös rendelkezések*

Az előterjesztés – jogsértések visszaszorítása érdekében – igen szigorú szabályokat fogalmaz meg a jogosulatlan, vállalkozás keretében végzett személy- és vagyonvédelmi tevékenységnek, illetve az így végzett magánnyomozásnak szabad utat kínáló ún. „láncszerződések” gyakorlatának visszaszorítása érdekében; ugyanakkor határozott lépéseket kíván tenni a polgári biztonságvédelmi tevékenységet, illetve információgyűjtést folytató

vállalkozásokkal megkötött polgári jogi szerződések szerint ilyen tevékenységet folytató egyéni vállalkozók védelme érdekében is.

* *Olyan szabály megalkotása szükséges, amely révén a megbízó/megrendelő, illetve hatóság a személy- és vagyonvédelem, illetve az információgyűjtés tárgyában született polgári-jogi szerződéseket, továbbá e szerződések végrehajtásának folyamatát kontrollálhassa.*

Ennek érdekében a VSzVMt. az ilyen szerződések mellőzhetetlen tartalmi elemeként követelné meg, hogy a megbízási/vállalkozási szerződések nevesítsék a megbízott által a továbbiakban megbízni kívánt vállalkozás személyét, a megbízás tárgyát, különösképpen pedig a megbízó explicit hozzájárulását a további megbízáshoz.

E megoldás elősegítené a jogosulatlan, illetve a tisztességtelen piaci magatartást tanúsító, foglalkozásszerűen végzett polgári biztonságvédelmi tevékenységnek, illetve információgyűjtésnek gyakran szabad utat kínáló „lánc-szerződések” kiszűrésére irányuló törekvések érvényesülését, de a rendvédelmi, a pénzügyi és a munkaügyi szervek hatósági feladatainak hatékonyabb teljesítését is előmozdíthatná; mindemellett e megoldás az állam bűnmegelőzési célkitűzéseit is éppúgy szolgálhatná.

A Rendőrség számára ugyanakkor biztosítja, hogy e körülményt, tehát a szerződés e kötelező tartalmi elemét (de csakis ezt a körülményt) a szerződéses felek üzleti érdekeinek sérelme nélkül ellenőrizhesse.

* *A vállalkozások keretében végzett személy- és vagyonvédelem, illetve magánnyomozás körében ma igen gyakori, amidőn valamely vállalkozás (többnyire társas-vállalkozás) – újabb magánjogi szerződést kötve – egyéni vállalkozó közreműködésével teljesíti a szerződésben vállalt kötelezettségeit.*

Ilyen esetekben a vállalkozás és az egyéni vállalkozó között a munkajogi jogviszonyra jellemző elemeket is óhatatlanul tükröző, ilyen elemeket is igénylő különös jogi kapcsolat létesül. A szerződés-teljesítés e különös formájára részint a magyar gazdaság sajátosságai, részint pedig a személy- és vagyonvédelmi tevékenység, illetve magánnyomozás, valamint a munkavégzés specifikumai okán kényszerülnek a vállalkozások.

A vállalkozás keretében végzett személy- és vagyonvédelmi tevékenység, illetve magánnyomozás e kényszerű gyakorlatával vélhetően hosszú időn keresztül számolnia kell a magyar gazdaságnak; ennek okán azonban a VSzVMt.-nek e különös jogviszony speciális elemeit mindenképpen szabályozniuk szükséges.

Az előterjesztésben megfogalmazott, a munkajogi szabályokat mintaként követő speciális rendelkezések elsősorban az utasításadás jogának, illetve az egymást követő szolgálatok közötti, illetve a heti egybefüggő pihenőidőre vonatkozó, továbbá az egy-egy szolgáltatási idő (szolgálat) időtartamát maximáló rendelkezések hiányából fakadó jelenlegi anomáliákat enyhítenék.

Amíg a munkajogi jogviszony keretében végzett személy-és vagyonvédelmi tevékenység gyakorlása során a munkáltató széleskörű utasítás-adási jogával élhet, s így képes a védendő személyt, az őrzött, őrizendő vagyont fenyegető veszély vagy éppen a jogellenes támadás elhárítását szolgáló, a pillanatnyi veszélyhelyzethez igazodó, legmegfelelőbb intézkedések mihamarabbi megszervezésére, megtételére, addig a megbízott vállalkozó és a vele polgári-jogi szerződéses kapcsolatban álló egyéni vállalkozó közötti viszony – éppen a magánjogi jogviszony jellege okán – az ilyen reagálásra még a legkörülményesebben megkötött szerződés ellenére sem feltétlen alkalmas.

Az iménti, a lehető leghatékonyabb védelmet szolgáló elvárások teljesülése ezért akkor biztosítható, ha a VSzVMt. – a védelem folyamatossága, zavartalansága, a védelem hatékonyságát csökkenteni képes körülmények elhárítása érdekében – széleskörű, a

munkajogi jogviszonyban megjelenített utasításadási joggal rokonítható jogosultságokat is biztosítana az egyéni vállalkozóval (mint alvállalkozóval) szerződést kötő vállalkozó számára; természetesen hasonló korlátozások keretei között, mint a munkaviszony esetében. Itt elsősorban azokra az esetekre gondol az előterjesztő, amikor a vállalkozás és a tevékenységet ténylegesen ellátó egyéni vállalkozó közötti együttműködés folyamatos, s legalább 30 napos érvényességi idejű szerződésen alapul.

A személy- és vagyonvédelmi tevékenység folytatásával megbízott vállalkozás és a munkát ténylegesen ellátó egyéni vállalkozó (alvállalkozó) között megkötendő szerződésben ezért - mellőzhetetlen tartalmi elemként – rendelkezni kell fővállalkozó utasításadási jogáról, e jogosultságának tartalmáról, kereteiről, az utasítás-adás korlátjairól. (Célszerű lenne, ha - a feladat-ellátás egyes, konkrét helyszíneire kapcsolódóan – a szerződés mellékletét képezné a szolgálati utasítás.)

A foglalkozásszerűen végzett információgyűjtő tevékenység sajátosságaira tekintettel a VSzVMt.-nek *a munkajogi jogviszonyban megjelenített utasításadási joggal rokon jogosultságokat az egyéni vállalkozó magánnyomozóval szerződést kötő vállalkozó számára is biztosítania célszerű;*éppolyan korlátozások keretei között, mint a munkaviszony esetében.

A vállalkozások megbízása folytán további szerződések alapján, egyéni vállalkozók által végzett magánnyomozások kontrollja munkajogi elemekkel is átszőtt jogviszony keretében érvényesülhet leginkább.

A VSzVMt. ezen egyéni vállalkozások működését illetően speciális, munkajogi jellegű, éppen az egyéni vállalkozó érdekeit, védelmét szolgáló további rendelkezéseket is megjelenít. (Ilyen szabályoknak tekinthetők – többek között – az egyéni vállalkozót megillető pihenőidőre, egészségügyi szabadságra vonatkozó speciális rendelkezések, de épp’ ilyenek a balesetbiztosítás, illetve a kötelező felelősségbiztosítás meglétét megkövetelő előírások is.)

A személy- és vagyonvédelmi tevékenységet, illetve magánnyomozást vállalkozásokkal megkötött magánjogi szerződések szerint folytató egyéni vállalkozók működésére nézve – a VSzVMt.-ben elhelyezett speciális szabályok mellett – egyebekben a Polgári Törvénykönyvben meghatározott szabályok vonatkoznának.

Biztosítás

A VSzVMt. a vállalkozás keretében végzett személy- és vagyonvédelmi, illetve magánnyomozói tevékenység folytatásának előfeltételeként – garanciális megfontolásból – a szolgáltatási felelősségbiztosítás meglétét is megköveteli a vállalkozótól.

Ez a biztosításforma a szerződésen belül okozott károk megtérítését jelenti. *A VSzVMt. ugyanakkor – érthetetlen módon – nem követeli meg a szerződésen kívül okozott károk megtérítését, enyhítését szolgáló biztosítás-forma meglétét.*

A jelenlegi norma ugyanakkor nincs összhangban az egyéb, a biztosítási szerződések megkötésére kötelező szabályokat előíró törvényekben általában alkalmazott rendszerrel. A VSzVMt.-ben nevesített „szolgáltatási felelősségbiztosítás” ugyanis nem kiérlelt, egyértelműen definiált, definiálható biztosítási módozat. A biztosítási gyakorlat ismeretében állítható, hogy biztosítótársaságoként vagy akár szerződésenként más és más lehet a fedezetbe vont kockázatok köre.

Erre tekintettel – az utóbbi évek hazai jogalkotási gyakorlatát követve – *a VSzVMt.-ben is célszerű különös biztosítás-formákról, nevezetesen (a jelenlegi fogalmakat alkalmazva) „személy- és vagyonvédelmi”, valamint „magánnyomozói felelősségbiztosításról” rendelkezni;* a VSzVMt. az e körbe tartozó biztosítási szerződés-formák minimális tartalmi követelményeinek meghatározásáról is rendelkezne akként, hogy *rögzítene az e*

követelményeket megfogalmazó alacsonyabb szintű jogszabály megalkotására irányuló felhatalmazást.

A felelősségbiztosításnak kell terjednie mind a szerződéses partner, mind pedig a harmadik személy által elszenvedett károk fedezetére, tehát a szerződésen belül, illetve azon kívül okozott károkra egyaránt. A személy- és vagyonvédelmi feladatokat ellátó vállalkozásokat az általuk őrzött, védett objektum jellegének megfelelő, az őrzött, védett értékkel arányban álló olyan biztosítások megkötésére kell kényszeríteni, amely biztosítja, biztosíthatja a biztonságvédelmi tevékenység során valószínűsíthető avagy ténylegesen bekövetkezett kár megtérülését.

A VSzVMt. kétségtelenné tenné: a tevékenység pusztán a jogszabályokban előírt, kötelező tartalommal bíró felelősségbiztosítási szerződés megkötését követően kezdhető meg, majd folytatható, s e szerződésnek a tevékenység végzésének teljes időtartama alatt fenn kell állnia.

E feltételek teljesülésének ellenőrzésére a rendőrhatalóságot és a kamarát egyaránt felhatalmazná a törvény; a Rendőrség a hatósági tevékenységi engedély kiadását ilyen szerződés hiányában megtagadhatná, de ezen engedélyét utóbb akár vissza is vonhatná, ha a jogszabályoknak megfelelő tartalmú felelősségbiztosítás hiányát észlelné ellenőrzései során.

A fővállalkozó által foglalkoztatott egyéni vállalkozótól ugyanakkor - a jogviszony tartalmára tekintettel, lévén, hogy a megbízóval/megrendelővel a fővállalkozó köt megbízási/vállalkozási szerződést - a szerződésen kívül okozott károk megtérítését, enyhítését szolgáló felelősségbiztosítás megkötését már nem szükséges megkövetelni.

*A Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamarára (Kamara)
vonatkozó új szabályok*

** A Kamara elmúlt ötévi működése azt bizonyította: e köztestület működésére szükség van. Ugyanakkor úgy tűnik, nem váltotta be teljes mértékben a hozzá fűzött reményeket, nem töltötte be azt a funkcióját, amelyet a jogalkotó e köztestület működésétől elvárt; de nem szolgálta tőle elvárható módon a kamarai tagság igényeit sem. Ebben jelentős szerepet tulajdoníthatunk a hatályos jogi szabályozás hiányosságainak is.*

A jövőben jelentősen erősödne a Kamara szerepe, módosulna, bővülne a Kamara feladatköre, hatásköre, ugyanakkor új alapokra helyeződne a Kamara és a Rendőrség együttműködése is. E törekvést szolgálná, szolgálhatná – többek között – a Kamara közhasznú szervezetként való elismerését célzó javaslat is.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (Rtv.) rendelkezik arról, hogy – alapfeladatai körében – a Rendőrség engedélyezi és felügyeli a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenységet; a VSzVMt.-nek a szakmai érdekképviseleti feladatokat ellátó Kamarára vonatkozó rendelkezései kétségkívül enyhítik a Rendőrség e feladatokból eredeztethető terheit. A VSzVMt.– tudatosan, nyomós jog- és kriminálpolitikai megfontolásoktól vezérelve – a Kamarát olyan jogosítványokkal ruházta fel, amelyeket érvényesítve az Rtv.-ből fakadó rendőrségi feladatok végrehajtása hatékonyabbá tehető, a rendőri szervezet terhei pedig némiképp' mérsékelhetők.

Ismert, hogy a Kamarára vonatkozó jelenlegi szabályozásra korábban annak felismerése sarkallta a jogalkotót, miszerint: e rendőrségi hatósági feladatok pusztán a szakmai kamara működése mellett, a Kamarával való hatékony együttműködés keretében láthatók el hatékonyan.

A leendő szabályozást e felfogás még inkább áthatja. Az előterjesztésben írt javaslatok a Kamara szerepét tovább erősítenék. A VSzVMt. módosításában megtestesülő, a kodifikáció e szakaszában megvalósuló szabályozás – a köz érdekét szolgálva – igen fontos, az érintett tevékenységformák tisztaságát, jogszerűségét biztosítani hivatott további, a szakmai felügyelet körébe tartozó feladatokat kívánna oktrojálni a Kamarára.

E törekvést teszik kétségtelenné az előterjesztésben megjelenített megoldások is. Az *előterjesztés ugyanis különös figyelmet fordít a társadalom önvédelmi tevékenységének körébe tartozó ilyen tevékenység, szabályozására, valamint arra, hogy a vállalkozás keretében végzett személy- és vagyonvédelemre, illetve magánnyomozásra vonatkozó szabályozás – többek között a szakmai érdekképviselési, felügyeleti tevékenység előmozdításával, erősítésével – határozottan elkülönüljön a hatósági jogviszonyok keretein belül folytatott tevékenységformáktól.*

A Kamara új feladataira, szerepére tekintettel *a szervezet kiemelten közhasznúvá nyilvánítására irányuló törekvések mindenképpen akceptálандók, lévén, hogy a szervezet valóban megfelel a közhasznú szervezetekről szóló 1997.évi CLVI. törvényben írt, a közhasznúság, a kiemelt közhasznúság elismerését megalapozó jogi feltételeknek (lásd a hivatkozott törvény. 4-5. §-aiban írott feltételeket).*

A Kamara – jobbára a szakmai felügyeleti tevékenysége körébe tartozó teendői révén, különösen pedig a vállalkozások „regisztrációja” körében végzett feladatai útján – a rendőrhatalom eljárásban, különösen pedig a tevékenység végzésére jogosító igazolványok, működési engedélyek visszavonására, bevonására irányuló rendőrségi eljárásban való, azt segítő, előkészítő közreműködése során valójában *olyan közfeladatot is ellát, amelyről törvény vagy törvény felhatalmazása alapján más jogszabály rendelkezése szerint, valamely állami szervnek vagy a helyi önkormányzatnak kellene gondoskodnia.*

Ugyanakkor *a Kamara által képviselt, általa segített, támogatott szakma szolgáltatásainak közhasznúságát illetően sem lehetnek kétségeink: a vállalkozások keretében folyó személy- és vagyonvédelmi tevékenység, illetve a magánnyomozás kétségkívül a társadalom és az egyén közös érdekeinek kielégítésére irányul.*

* A gyakran ellentétes érdekeket képviselő „munkáltatókat,” és „munkavállalókat” egy szervezetbe tömörítő, kényszerítő Kamara működésének anomáliáira tekintettel ugyanakkor *megváltozna a kamarai tagsági struktúrája is.*

Vállalkozás személy- és vagyonvédelmi tevékenységet akkor folytathatna, ha e vállalkozást a Kamara nyilvántartásba vette. Vállalkozás keretében pedig természetes személy ilyen tevékenységet továbbra is csak a Kamara tagjaként végezhetne.

A hatósági engedélyezési eljárás, illetve az azzal összefüggő, továbbá a vállalkozás keretében végzett személy- és vagyonvédelmi tevékenységet, magánnyomozást folytató személyek, egyéni- és társas-vállalkozások működésének, másfelől pedig a vagyonvédelmi feladatok ellátására kötelezett szervek e tevékenységének ellenőrzésével járó hatósági feladatokat továbbra is a Rendőrség látná el.

* A vállalkozásokat érintő „cégregisztráció” előírása, valamint e regisztrációhoz kapcsolódó sajátos, az érintett vállalkozás és a Kamara között létesülő jogi kapcsolat a szakmai érdekképviselési tevékenység hatékonyabb ellátását szolgálná, szolgálhatná, de – jobbára a Kamara által megalkotandó üzleti-etikai követelmény-rendszer érvényesítése útján – meghatározó szereppel bírna az „üzleti feddhetetlenség” kontrolljában, a tisztességes piaci viszonyok kialakításában, fenntartásában is; ugyanakkor – a már működő cégek tevékenységét érintően – az érintett vállalkozás és a Kamara között létesülő jogi kapcsolat jelentős szereppel bírna a rendőrhatalom eljáráshoz kötődően is.

A vállalkozásokat terhelő „nyilvántartási díj” a Kamarának a személy- és vagyonvédelmi tevékenységet, illetve magánnyomozást folytató vállalkozások szakmai érdekeit képviselő szolgáltatásainak valamifajta „ellenszolgáltatásaként” jelenne meg az új jogi konstrukcióban.

* A VSzVMt. a Kamara feladatkörét lényegesen kiterjesztené. Ennek folytán a *Kamara önkormányzati, igazgatási tevékenysége erősödne; a külső szervek felé pedig határozottabbá válna az szervezet általános szakmai érdekképviselési jogköre.*

A Kamara főbb feladatai, szolgáltatásai különösen az alábbiak lennének:

- szakmai érdekképviselés gyakorlása;
- a foglalkozásszerű polgári biztonságvédelmet, illetve információgyűjtést érintő kodifikációs munkálatok segítése, az etikai szabályok, továbbá a kötelező szakmai előírások kidolgozása és bevezetése, illetve az ilyen munkában való közreműködés;
- szakmai tájékoztatás (konferenciák szervezése, hírlevél kibocsátása, honlap gondozása stb.);
- az érintett szakminisztériummal szorosan együttműködve a képzési rendszerek kidolgozása (az alapképzés, a szakirányú képzés követelményeinek megfogalmazása), valamint a pályaalakmassági rendszer kidolgozása és bevezetése;
- a szakértők, biztonságtechnikai tervezők minősítése és kinevezése;
- szakmai minősítő rendszer kidolgozása;
- szakmai minősítő vizsgáztatás (audit);
- részvétel a szakmai vizsgáztatásban;
- az etikai eljárások lefolytatása, választott bíróság működtetése;
- a cégregisztrációs eljárás körében végzett feladatai útján – a rendőrhatalósági engedélyezési eljárásban és
- a Kamara tagjait érintően a tevékenység végzésére jogosító igazolvány kiadására, valamint ezen okmányok visszavonására, bevonására irányuló rendőrségi eljárásban való közreműködés;
- szakmai felügyelet; a vállalási díjakkal kapcsolatos árkalkuláció elvégzése, továbbá:
- minősítené és kinevezné a személy- és vagyonvédelem, valamint a magánnyomozói tevékenység szakértőit, valamint a vagyonvédelmi biztonságtechnikai tervezőket, továbbá meghatározná a vagyonvédelmi biztonságtechnikai rendszer tervezéséhez szükséges „tervezői jogosultságokat”, évenként tenné közzé a szakértői, valamint tervezői névjegyzéket, ellenőrizné az általa a kiadott tervezői engedélyekben foglaltak és a szakmai előírások betartását;
- a pályaalakmassági rendszert dolgozna ki és vezetne be;
- tagjai támogatására – a Kamara alapszabályában meghatározott szabályok szerint - segélyalapot hozna létre;
- a választott bíróság működtetne, mediációs szolgáltatást gyakorolna;
- megállapítaná a vagyonvédelmi biztonságtechnikai tervező és szerelő tevékenység végzéséhez szükséges szakmai követelményeket, valamint meghatározná a vagyonvédelmi biztonságtechnikai rendszer telepítése során szükséges, ahhoz kapcsolódó segédmunka és más, kiegészítő jellegű tevékenység azon formáit, amelyek rendőrhatalósági engedély és Kamarai tagság hiányában is végezhető;
- kötelező érvényű szakmai előírásokat dolgozna ki.

* A Kamara a cégek „*piaci magatartását*”, „*üzleti feddhetetlenségét*” az üzleti-etikai eljárás keretei között, az általa megalkotott üzleti-etikai szabályok megsértése esetén a már rendőrhatalósági engedéllyel rendelkező vállalkozások tekintetében vizsgálhatná.

A VSzVMt. *kétségtelenné tenné a vállalkozások által elkövethető legalapvetőbb üzleti-etikai vétségek körét is:* üzleti-etikai vétséget az a vállalkozás követne el, amely a felügyeleti bíróság kiszabásának alapjául szolgáló jogsértést valósítana meg, avagy a törvény hatálya alá tartozó tevékenységet oly módon gyakorolja, amely alkalmas arra, hogy a szakma jó hírnevét, továbbá az általa folytatott tevékenység végzésére megbízó, illetve harmadik személy személyéhez fűződő jogait sértse; de ilyen vétség valósulna meg akkor is, ha a vállalkozás a Kamara által megalkotott üzleti-etikai szabályzatban rögzített más erkölcsi követelményt sértene meg.

Az üzleti-etikai eljárás lefolytatásának nem lenne akadálya, ha ugyanabban az ügyben állami szervek is eljárást folytatnának.

E különös szabályrendszer címzettjei a személy- és vagyonvédelmi tevékenységet, magánnyomozást folytató egyéni, illetve társas-vállalkozások lennének.

Az „üzleti-etikai” szabályok valójában a társadalom önvédelmét szolgáló, a VSzVMt. hatálya alá tartozó tevékenységformák (üzleti szempontból) tisztességes gyakorlásának legelemibb elvárásait jelenítenék meg. A cég „üzleti feddhetetlenségét” megjelenítő, rendkívül strukturált ismérrendszer ezen legalapvetőbb elvárások összessége.

Ha a Kamara a vállalkozás üzleti-etikai szabálysértését állapítaná meg, úgy – üzleti-etikai eljárása keretében – a cég nyilvántartását felfüggeszthetné, pénzbírsággal sújthatná, avagy - súlyosabb esetben – a céget akár a kamarai nyilvántartásból is törölhetné; e döntéséről pedig a Rendőrséget – további intézkedés megtétele céljából – értesítené.

* *Ugyanakkor – VSzVMt. új rendelkezéseinek eredményeként – a Kamara hatékonyabb kontrollt gyakorolhatna a tagság irányában is.*

E célok megvalósítása érdekében – az etikai vétség megvalósulása esetére – differenciált büntetési rendszert vezetne be az előterjesztés, amely magába foglalhatná – többek között – a tagság meghatározott időre szóló felfüggesztését lehetővé tevő jogkörét is. (A hatályos szabályozás szerint jelenleg etikai vétség miatt a Kamara csak figyelmeztetést vagy kizárást alkalmazhat.)

Mindemellett az etikai vétségek köre is szélesedne, tartalma módosulna. Etikai vétséget követne el az a tag is, aki – e törvény rendelkezéseinek szándékosan megszegése, az etikai szabályzat előírásaival ellentétes magatartás tanúsítása, illetve a tagsági díjfizetési kötelezettség nem-teljesítése mellett - a kamarai tisztségével bárminő módon visszaélne.

* *A VSzVMt. ugyanakkor – az etikai eljárásokat kísérő anomáliák elkerülése érdekében – az etikai, illetve az üzleti-etikai eljárás legalapvetőbb szabályait már explicite rögzítené.*

▮ *A etikai bizottság megindokolt határozata ellen a kézbesítéstől számított záros határidőn belül az eljárás alá vont személy a területi szervezet elnökségéhez nyújthatna be fellebbezést. A területi szervezet elnöksége a fellebbezésről harminc napon belül megindokolt határozatban döntene. (A Kamara az etikai és egyéb eljárásokat kizárólag megindokolt határozattal fejezhetné be.)*

A Kamara eljárásaiban – az etikai eljárásról szóló szabályokban nem rendezett kérdésekben – az államigazgatási eljárás általános szabályai lennének alkalmazandók.

Az Országos Etikai Bizottság az etikai ügyeket az első fokú döntés meghozatala előtt hatáskörébe vonhatná, ha az ügy több területi szervezet hatáskörét érintené vagy az ügy bonyolultsága miatt ez célszerű lenne.

Ha pedig a Kamara Országos Etikai Bizottsága az első fokú etikai eljárást hatáskörébe vonná, döntése ellen benyújtott fellebbezése ügyében a Kamara Országos Elnöksége – az első fokú döntést követő harminc, hosszabbítás esetén pedig hatvan napon belül – döntene. Az Országos Elnökség határozata ellen az eljárás alá vont személy a kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre (Pp. XX. fejezet) irányadó szabályok szerint fordulhatna bírósághoz.

▮ *Az üzleti-etikai eljárás az etikai eljárás szabályai szerint folyna.*

A VSzVMt.-t módosító egyéb rendelkezések

* *A VSzVMt. új szabályai végre megoldást kínálnának azokra a különös esetekre is, amikor bűncselekmény ugyan nem valósul meg, ámde a megbízót birtokától (a törvényben szabályozott esetben valamely ingóságától) jogszerűen fosztják meg.*

E tipikus, a személy- és vagyonvédelem területén igen gyakran tapasztalt esetkör szabályozva a VSzVMt. kétségtelenné tenné: *a megbízó jogait, érdekeit érvényesíteni hivatott személy- és vagyongőr a megbízó birtoka ellen irányuló jogellenes támadást – a VSzVMt.-ben, illetve más törvényben rögzített, valamint az Alkotmánybíróság 22/2004 (VI.19.) AB határozatában foglalt elvárásokat is megjelenítő korlátozások mellett - akár önhatalommal is elháríthatná, így megakadályozva azt, hogy a tetten ért jogsértő eltávozzék a birtokába jogellenesen került, pusztán a szabálysértési értékhatárt át nem lépő értéket képviselő dologgal); feltéve, ha más birtokvédelmi eszközök igénybevételevel járó idővesztés a birtokvédelmet megghiúsítaná.*

A bűncselekménynek nem tekinthető jogsértéshez kapcsolódó szabály valójában a Ptk.-nak a jogos önhatalmat engedő birtokvédelmi szabályaira épül rá, azokból eredeztethető, s – tudatosan, mégpedig az arányosság követelményét szem előtt tartva – nem kíván utat nyitni a Be.127.§-ában a bűncselekmény elkövetésén tetten ért személy elfogását is engedő megoldás irányában.

* *Fontos érdekek fűződnek ahhoz, hogy a polgári biztonságvédelmi szolgáltatásokat rendező jogszabályok olyan különös garanciákat rögzítsenek, amelyek megléte minimálisra csökkenti, csökkentheti a megbízó (megrendelő) kiszolgáltatottságából eredő kockázati tényezőket, különösen a megrendelő bizalmával való visszaélés lehetőségeit.*

A biztonságtechnikai szakterület átfogó, szabályozott működése jelentősen hozzájárulhat a szilárd közbiztonság kialakulásához, a polgárok személye, vagyona biztonságának erősítéséhez; mindemellett az sem kétséges, hogy a jogi szabályozás a biztonságtechnikai védelmet ellátók működésében rejlő kriminális kockázat, veszély mértékét is csökkenteni képes.

A vagyonvédelem komplex tevékenység, amelybe mind a mechanikai, mind az ingatlanokra, avagy a járművekbe telepített elektronikus vagyonvédelem, mind pedig az élőerős vagyonvédelmi forma is beletartozik; mindemellett a komplex vagyonvédelem integráns részeként célszerű tekintenünk a személy- és vagyonvédelemmel összefüggő általános adatvédelmi és információvédelmi tevékenységet, különösen pedig a külön szakmai ágazatba sorolt számítógépes információ-védelem területét is.

Noha a biztonságtechnikai szolgáltatások rendszere igen strukturált, annak valamennyi elemét a vagyonvédelmi szolgáltatások körébe célszerű sorolnunk.

Ennek okán a VSzVMt. hatálya kiterjed a biztonságtechnikai tervezésre, szerelésre, javításra, karbantartásra (ide értve mechanikai és az elektronikus gépjárművédelem területét is), a biztonságtechnikai rendszer üzemeltetésére, továbbá az elektronikus megfigyelőrendszer létesítésére és üzemeltetésére, a távfelügyelet és a távfelügyelethez kapcsolódó reagáló-szolgálat működésére, valamint a vagyonvédelemmel közvetlen összefüggő adat- és informatikai védelemre is.

Az előterjesztő álláspontja szerint a vagyonvédelem ezen területei, formái pusztán együttesen képesek a hatékony védelmet biztosítani.

* A VSzVMt. 4. §-a tartalmazza a rendőrhatalom engedély kiadásának feltételeit. E § (2) bekezdésének a) pontja szerint a Rendőrség – a vállalkozó kérelmére – akkor ad ki engedélyt, ha a kérelmező igazolja: a személy- és vagyonvédelmi, illetve a magánnyomozói tevékenységet folytató tagja, alkalmazottja vagy a segítő családtag rendelkezik a tevékenység személyes végzésére jogosító igazolvánnyal.

A javaslat e rendelkezést kiegészíti akként, miszerint: *a Rendőrség akkor adhatja ki pusztán engedélyt, ha a kérelmező igazolná: - többek között – a tevékenységet szakmailag szervező vagy irányító személy, valamint a vállalkozás által foglalkoztatott egyéni vállalkozó is rendelkezik a tevékenység személyes végzésére jogosító igazolvánnyal.*

* A VSzVMt. 5. §-a (4) bekezdésének módosítását több körülmény is indokolja. *E törvényhely nem ad egyértelmű, kétségtelen iránymutatást a tekintetben, hogy a törvény e részében meghatározott bűncselekmények elkövetése esetén a büntetés helyett alkalmazott próbára bocsátás valóban kizárja-e a működési engedély, illetve a tevékenység személyes végzésére jogosító igazolvány kiadása iránti kérelem teljesíthetőségét.*

A hivatkozott jogszabályhely csupán az ott meghatározott bűncselekmények elkövetése miatt kiszabott marasztaló ítéletet jelöli meg kizáró okként, s nem tesz említést azokról az esetekről, amikor a bíróság – a terhelt büntetőjogi felelősségének megállapítása mellett a büntetés kiszabását próbaidőre elhalasztva – az érintettet próbára bocsátja.

Egyetértés alakult ki a legfőbb ügyésznek a próbára bocsátás büntetőjogi természetével összefüggő szakmai álláspontja tekintetében, miszerint: *a jogalkotó eredeti szándéka – következik ez a törvény szelleméből is – nem a marasztaló ítélet tényére, hanem a bűncselekmény elkövetésének megállapítására helyezi a hangsúlyt.* Ekként pedig nem lenne indokolt különbséget tenni az ilyen ügyek között pusztán aszerint, hogy az érintettel szemben éppen marasztaló ítéletet hozott-e a bíróság, avagy – a büntetés kiszabását próbaidőre elhalasztva – a büntetőjogilag éppúgy felelősségre vont egyént próbára bocsátotta.

A VSzVMt. az 5. § (4) bekezdésében felsorolt bűncselekmények körét is bővíti annak érdekében, hogy – külön törvényben meghatározott ideig, a cselekmény súlyára tekintettel – ne kaphasson igazolványt az sem, akit a közbiztonság elleni bűncselekmények közül a visszaélés robbanóanyaggal vagy robbantószerrel, visszaélés lőfegyverrel vagy lőszerral, fegyvercsempészet, bünszervezet létrehozása, visszaélés radioaktív anyaggal, visszaélés nukleáris létesítmény üzemeltetésével, visszaélés atomenergia alkalmazásával, valamint visszaélés nemzetközi szerződés által tiltott fegyverrel bűncselekmény, a köznyugalom elleni erőszakos bűncselekmények közül pedig garázdaság és az önbíráskodás bűncselekmények, vagyon elleni bűncselekmények, illetve visszaélés kábítószerrel bűncselekmény miatt elítéltek vagy vele szemben intézkedést alkalmaztak.

* A VSzVMt. 8. §-a nem rendelkezik arról: a törvény szabályainak ismételt vagy súlyos megszegése esetén az engedély (igazolvány) visszavonása végleges avagy határozott időre történhet-e; nem rendelkezik arról sem, hogy a határozott időtartamú visszavonás esetén ezen időtartam meddig terjed.

A VSzVMt. ezért a tevékenységi engedély (igazolvány) visszavonása időtartamát meghatározó rendelkezéssel is kiegészülne; emellett a törvény azt is szabályozná: ismételt vagy súlyos szabályszegés esetén mennyi idő áll rendelkezésre az engedély visszavonására.

* A VSzVMt. 44-45. §-ai rögzítik a személy- és vagyonvédelmi vagy magánnyomozói szolgáltatást jogosulatlanul végző vállalkozóval szemben kiszabható felügyeleti bírság alkalmazásának feltételeit.

A törvény erre vonatkozó rendelkezése hiányában – kényszerűen, a közigazgatási szankció megfelelő végrehajtása érdekében — az országos rendőrfőkapitánynak a vállalkozás keretében végzett személy- és vagyonvédelem, valamint a magánnyomozói tevékenységre vonatkozó jogszabályokból a Rendőrségre háruló feladatok végrehajtásáról szóló 23/1999. számú utasítása rögzíti a bírságolásnál kötelezően figyelembe veendő elévülési szabályokat.

Az elévülés ilyen szabályozása ugyanakkor – annak nem megfelelő szintje okán – sérti a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény 2. §-a c) pontjának előírását, amely szerint: az állampolgárok alapvető jogait és kötelességeit, ezek feltételeit és korlátjait, valamint érvényre juttatásuk eljárási szabályait törvény állapítja, állapíthatja meg.

E törvényi rendelkezés összhangban áll az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága által 1991-ben megfogalmazott, a tagállamokhoz címzett Ajánlással is. Ezen Ajánlás a jogalkotás és a

jogalkalmazás számára alapelvi szinten határozta meg: *törvényben kell szabályozni a közigazgatási szankciók alkalmazását és azokat a körülményeket, amelyekre tekintettel e szankciók kiszabhatók.*

Az előterjesztésben írott javaslatok ezen anomáliát feloldják.

* *Az előterjesztés – többek között az Alkotmánybíróság 22/2004 (VI.19.) AB határozatában foglalt döntésből fakadó kodifikációs lépések, illetve az Adatvédelmi Biztosnak az elektronikus megfigyelőrendszer alkalmazását érintő elméleti aggályait oldó szabályokhoz kapcsolódóan – a VSzVMt. értelmező rendelkezéseinek körét és tartalmát is lényegesen módosítja.*

A tevékenységformák, illetve az e tevékenységek végzésére jogosító képesítések tartalma, követelményei közötti eltérésre tekintettel a VSzVMt. – az elkülönült szabályozás kialakítása érdekében – kétségtelenné teszi *a vagyónvédelmi biztonságtechnikai tervező és a vagyónvédelmi biztonságtechnikai szerelő* személyének különbözőségét.

Ugyanakkor az új VSzVMt. már igen pontosan és részletesen írja le – újként – a *„mechanikai vagyónvédelmi rendszer”*, továbbá a *„vagyónvédelmi biztonságtechnikai rendszer”*, s e rendszer szerves részét képező *„elektronikus beléptető-rendszer”*, illetve a *„távfelügyeleti rendszer”* jogi kritériumait.

A javaslat – a helyes jogalkalmazást elősegítendő – végre definiálja a *„személyőrzési (testőri) feladatok teljesítésével megbízott”*, a *„vagyónőrzési feladatokat ellátó”*, a *„rendezvény biztosítását végző”*, illetve a *„pénz- és értékőrzést, értékszállítást, szállítmány kísérését, valamint szállítást végző személy- és vagyónőr”* „mechanikai vagyónvédelmi rendszert tervező, szerelő” fogalmát; ugyanakkor a Javaslat arról is rendelkezik: mi értendő *„csomag”*, *„közterület”*, *„magánterület”*, *„magánterületnek a közönség számára nyilvános része”*, valamint *„területrész”* alatt.

Kérjük a Kormányt, hogy az előterjesztést és annak mellékletében foglalt határozati javaslatot fogadja el.

Dr. Lamperth Mónika

Dr. Bárándy Péter